

«Από τη στάση
θα αναγευνηθεί
το Κ.Κ.Ε.»

N. Ζαχαριάδης

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών
καταπεζόμενα έθνη και λαοί
ενωθείτε!

Όργανο της Κ.Ε. της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 55 ΤΗΛ. 5241058 ΧΡΟΝΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31 ΟΧΤΩΒΡΗ 1986 ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 30 ΔΡΧ. 30

ΜΕΤΑ ΤΟ Β' ΓΥΡΟ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Η ΡΩΣΙΑ ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ

Ο ΛΑΟΣ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΤΟ ΔΙΧΑΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΠΟΥ ΦΕΡΝΟΥΝ ΟΙ ΔΥΟ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΙΣ

Στη διάρκεια του μοιράσματος της προκήρυξης της Κ.Ε. της ΟΑΚΚΕ στο δεύτερο γύρο των δημοτικών εκλογών, διαπιστώσαμε ότι πολλοί οπαδοί και μέλη του ΠΑΣΟΚ ήταν πρόθυμοι να δεχτούν τη θέση μας ότι ο Παπανδρέου έστησε σε συνεργασία με το Φλωράκη την προβοκάτσια της καθαίρεσης του Μπέη για να προκαλέσει πολιτικές εξελίξεις μιας ορισμένης κατεύθυνσης μέσα στο ΠΑΣΟΚ και το κράτος.

Πραγματικά η διπλοπρόσωπη και πραξικοπηματική ρωσόδουλη γραμμή του Παπανδρέου βρίσκεται κοντά στο να αποκαλυφθεί ακριβώς γιατί διανύει την τελευταία της περίοδο και δίνει τώρα την πιο μεγάλη και κρίσιμη μάχη της.

Το ίδιο βέβαια συμβαίνει και με το ψευτοΚΚΕ που γίνεται τόσο πιο πολύ αφερέγγυο και αντιπαθητικό στο λαό, όσο περισσότερο γίνεται καθοριστικός ο ρόλος του στις πολιτικές εξελίξεις. Αυτό απόδειξε η δεύτερη Κυριακή των δημοτικών εκλογών.

ΤΟ ΨΕΥΤΟ ΚΚΕ Η ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ

Με μία του κίνηση το ψευτο-ΚΚΕ καθαίρεσε όχι έναν, μα όλους τους δημάρχους των 3 κεντρικών δήμων της χώρας και στη θέση τους ανάδειξε τρεις δημάρχους της Ν.Δ. Ταυτόχρονα σ' ολόκληρη την Ελλάδα, όλοι ψήφισαν ψευτοΚΚΕ. Η

Ν.Δ. ψήφισε ψευτοΚΚΕ, όπου αυτό ήταν αντιμετώπιζε με το ΠΑΣΟΚ, το ΠΑΣΟΚ ψήφισε ψευτοΚΚΕ, όπου αυτό ήταν αντιμετώπιζε με την Ν.Δ. Έτσι αυτό το εξαιρετικά ανυπόληπτο στο λαό και σαφώς πιο αδύνατο σε ποσοστά από τα τρία κόμματα γινόταν πρωταθλητής στους δήμους της Αττικής και της Θεσσαλονίκης. Και μάλιστα καταχτούσε σε πανελλαδικό επίπεδο ελάχιστα πικ-λίγους δήμους από την Ν.Δ.

Αυτό δεν μπορούν να συλλάβουν όλοι αυτοί οι σοφοί αναλυτές της αστικής δημοσιογραφίας που βλέπουν ομόφωνα στο αποτέλεσμα των εκλογών το δυνάμωμα της Ν.Δ.

Η Ν.Δ. έχει μια πολύ μικρή αύξηση της δύναμης της από τις δημοτικές εκλογές του '82 σε ποσοστά στους μεγάλους δήμους, όμως αυτό που την κάνει να φαίνεται δυνατή

είναι η κατάχτηση των τριών μεγάλων δήμων. Και αυτοί είναι παραχωρημένοι σ' αυτήν.

Βέβαια κανείς δεν πρέπει ν' αρνηθεί το χτύπημα που έδωσε ο λαός με την αποχή και το λευκό του και στην πρώτη και στην δεύτερη Κυριακή. Κανείς δεν μπορεί ν' αρνηθεί την ύπαρξη ενός τέτοιου αριστερού, προοδευτικού και λαϊκού «λευκού» που περιλαμβάνει και τμήματα της ίδιας της πολιτικής επιρροής του ψευτο-ΚΚΕ. Όμως αυτό το «λευκό» δεν θα έφτανε για να δώσει στην Ν.Δ. τους κεντρικούς δήμους, γιατί ήταν αντι-πασοκ λευκό και όχι φιλο-Ν.Δ.

Για κάτι τέτοιο χρειάστηκε το χέρι της Μόσχας, ένα χέρι που εκτός από το ρώσικο «λευκό» της β' Κυριακής χτύπησε και μέσα από το ΠΑΣΟΚ με ένα χτύπημα μάλιστα που προετοιμαζόταν μεθοδικά εδώ και ένα χρόνο.

ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΣΩΣΤΗ ΠΡΟΒΛΕΨΗ ΤΗΣ Ν. ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Η εφημερίδα μας είχε προβλέψει την ήττα του Μπέη και είχε ξεσκε-

πάσει την μεθόδευση αυτής της ήττας κι όλας από τα μέσα του Αυγούστου.

Στο φύλλο της Ν. Ανατολής, αρ. 26 γράψαμε:

«Υπάρχει ένας στρατός που δεν έχει ακόμα τοποθετηθεί στο πεδίο της μάχης. Για την ακρίβεια δεν έχει τοποθετηθεί ο βασικός, αυτός που παίζει το πρώτο βιολί, αυτός που έχει την κρατική εξουσία, ο στρατός του ΠΑΣΟΚ. Όταν λέμε ότι οι δημοτικές εκλογές είναι πολιτικές εννοούμε πάνω απ' όλα ότι είναι πολιτικές στις τρεις πόλεις: Αθήνα, Πειραιά, Θεσσαλονίκη. Εκεί συμπυκνώνεται η πολιτική τους διάσταση. Αλλά και αυτή η συμπύκνωση έχει το δικό της απόσταγμα που είναι η δημαρχία της Αθήνας. Είναι λοιπόν ο Μπέης η συμπύκνωση της πολιτικής πάλης του ΠΑΣΟΚ σήμερα. Είναι ο Μπέης η αιχμή του δόρατος του ΠΑΣΟΚ.

Καθόλου δεν φαίνεται αυτό. Ολόκληρος ο φιλοκυβερνητικός τύπος υποστηρίζει πολύ περισσότερο τον Κατριβάνο παρά τον Μπέη μ' εξαίρεση την «Αυριανή». Ο Μπέης δεν έχει την υποστήριξη μιας μεγάλης πλειοψηφίας του ΠΑΣΟΚ...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 5

3

ΥΦΟΣ, ΗΘΟΣ ΚΑΙ ΞΕΡΟ ΨΩΜΙ

«Αφού δεν έχουν ψωμί, γιατί δεν τρώνε παντεσπάνι;» Αυτά τα λόγια της Μαρίας Αντουανέτας έρχονται στο νου μας αυτές τις μέρες που ο απόηχος των εκλογικών αποτελεσμάτων είναι ακόμα έντονος και που οι συζητήσεις για το αν και κατά πόσο «ελήφθη το μήνυμα» των εκλογών δίνουν και παίρνουν.

Γιατί ακριβώς το ίδιο πνεύμα είναι που επαναλαμβάνεται για άλλη μια φορά από το στόμα του Ανδρέα Παπανδρέου, του φιλοκυβερνητικού του κυκλώματος, και της ίδιας της αστικής τάξης. Δεν εγκρίνετε την οικονομική της πολιτική; Θέλετε αυξήσεις; Γιατί δεν βολέψατε με λίγο ήθος;

Σας μαστιάζει η ανεργία; Ζείτε συνέχεια μ' αυτόν τον εφιάλτη; Έχετε δικιο. Φταίει το ύφος μας. Θα το αλλάξουμε.

Και γίνεται επίπονη προσπάθεια και επιχειρείται «βαθεία τομή». Και το Ε. Γ. συσκέπτεται συνέχεια. Πολλοί κοντυλοφόροι της νέας δεξιάς επικροτούν. Βαρυσήμαντα άρθρα γράφονται και κάνουν όλοι αυτοί σαν να ανακάλυψαν κάποια φλέβα χρυσού, που θα τους σώσει απ' τη μεγάλη τους ανέχεια.

Ο Γιώργος Παπανδρέου σε άρθρο στον Βήμα της Κυριακής με τίτλο: «Αναδεικνύεται η κοινωνία των πολιτών», γράφει σχολιάζοντας τα εκλογικά αποτελέσματα: «Αναζητείται από το κοινωνικό σώμα μια καινούρια σχέση ανάμεσα στο κράτος και στον πολίτη. Ένα διαφορετικό ήθος, μια άλλη πρακτική, ένας νέος πολιτισμός στην άσκηση της εξουσίας... Η αλαζονεία και ο παραγοντισμός, η ασυνέπεια, και ο εφησυχασμός «τιμωρούνται». Προσωπικά πιστεύω ότι η «ψήφος απόστασης» από το ΠΑΣΟΚ υπήρξε ψήφος υπενθύμισης των στόχων του. Και ότι η συνολική πορεία του Κινήματος ως τώρα ελέγχεται από το λαό, με σκοπό όχι την αντιστροφή της, αλλά τη συνέχισή της. Υπάρχουν κάποια φαινόμενα στον τρόπο άσκησης της πολιτικής εξουσίας πράγματι ανησυχητικά που κρίθηκαν από το νέο πνεύμα και το νέο ήθος, που το ΠΑΣΟΚ εισηγήθηκε και σε πολύ μεγάλο βαθμό εφαρμόσε».

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 5

ΣΤΡΑΒΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

Εκατοντάδες παραβιάσεις έκαναν τα αμερικανικά αεροπλάνα στον εναέριο χώρο του Αιγαίου σε ένα διάστημα λίγων εβδομάδων, σπάζοντας κάθε προηγούμενο ρεκόρ και καμιά κι βερνήση και κενά κόμμα δεν ύψωσε φωνή.

Ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός άρχισε ήδη να κλιμακώνει τις πρακτικές του πιέσεις μπροστά στην άρνηση της κυβέρνησης να δώσει από σήμερα εγγύηση για την παραμονή των βάσεων μετά το '88. Γενικότερα αυτές οι πιέσεις έχουν να κάνουν με τη σταδιακή αντίδραση των ΗΠΑ στους διεθνείς προσανατολισμούς της κυβέρνησης Παπανδρέου.

Επιβεβαιώνεται έτσι η θέση μας ότι ο ανταγωνισμός ανάμεσα στις υπερδυνάμεις στην Ελλάδα θα δυναμώσει όσο θα δυναμώνει ο ρόλος του ρώσικου παράγοντα στην Ελλάδα.

Δεν είναι όμως καθόλου τυχαίο ότι όλες οι αντιαμερικανικές δυνάμεις δεν ανοίγουν το στόμα τους να διαμαρτυρηθούν γι' αυτήν την εξέλιξη. Αυτό είναι αποτέλεσμα ακριβώς της ταχτικής του καθουσαχισμού των ΗΠΑ που ακολουθούν

αυτές οι δυνάμεις.

Και σημαίνει καθουσαχισμός να μη διαμαρτυρούνται σήμερα για να φωνάξουν αύριο όταν θα έχουν δυναμώσει στο μεταξύ στα «μουλωχτά» οι θέσεις της ρώσικης υπερδύναμης.

Όμως το πραγματικό δημοκρατικό, αντιιμπεριαλιστικό κίνημα κάνει διαφορετικά. Υψώνει σε κάθε στιγμή και επίμονα τις διεκδικήσεις του ιδιαίτερα όταν καταπατούνται στοιχειώδη κυριαρχικά δικαιώματα και δεν εξισορροπεί την μια ιμπεριαλιστική επέμβαση με μια άλλη.

Για μας τους κομμουνιστές της ΟΑΚΚΕ ακριβώς επειδή στην ανάλυσή μας διακρίνουμε τον καθοριστικό ρόλο που παίζει σήμερα ο σοσιαλιμπεριαλισμός στις εξελίξεις και επειδή είμαστε οι μόνοι πρακτικά που επίμονα τον ξεσκεπάζουμε και αντιστεκόμαστε στην διείσδυση του, ακριβώς γιαυτό επιμένουμε στο ότι πρέπει να ενταθεί και η πάλη του λαού και ενάντια στον αμερικανικό ιμπεριαλισμό. Κάθε υπερδύναμη φέρνει την άλλη και οι δυο μαζί τον πόλεμο και το διχασμό του λαού.

Σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη φορά είναι επίκαιρο το σύνθημα:

ΟΥΤΕ ΑΜΕΡΙΚΗ - ΟΥΤΕ ΡΩΣΙΑ
ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ

Αμερικανικά πειρατικά
πάνω απ' το Αιγαίο

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΕΡΓΑΤΩΝ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΣΤΟ ΕΡΓΟΤΑΞΙΟ ΤΗΣ ΒΙΟΚΑΤ

Συνάδελφοι

Εμείς οι μεταλλεργάτες της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του ΚΚΕ, θεωρήσαμε απόλυτα αναγκαίο και υποχρεωσή μας απέναντι στους εργάτες της ΒΙΟΚΑΤ, να κυκλοφορήσουμε αυτή την προκήρυξη με τις απόψεις μας, πάνω στο απεργιακό μας κίνημα από το Μάη και δώθε, για να βγάλουμε τα αναγκαία συμπεράσματα που θα μας βοηθήσουν να αντιμετωπίσουμε τα νέα προβλήματα και τους νέους αγώνες που έρχονται.

Η ΟΑΚΚΕ είναι πρωτοπόρα πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης που ιδρύθηκε πριν ενάμιση χρόνο από στελέχη του μαρξισμού - λενινιστικού κινήματος. Έχει σα στόχο της να ξαναδώσει στο λαό την εμπιστοσύνη στα ιδανικά του σοσιαλισμού και του κομμουνισμού που σαλπάζουν σήμερα οι αναθεωρητές και οι καιροσκόποι κάθε είδους και να οργανώσει την εργατική τάξη στον αγώνα για την επανάσταση σηκώνοντας ψηλά τη σημαία του μαρξισμού - λενινισμού - σκέψης Μάο Τσέ Τούνγκ.

Συνάδελφοι

Όταν ξεκινήσαμε την απεργία τον Μάη, πολλοί ίσως πιστεύαμε ότι θα ήταν μια πιο εύκολη υπόθεση η νικηφόρα υπέρσπιση του ψωμιού μας από την κυβερνητική πολιτική που ήθελε να κάνει τον εργάτη ένα σύγχρονο δουλπαρόκο και από μια εργοδοσία που μας θέλει υποταγμένους για να αντλεί μεγαλύτερα κέρδη. Και πραγματικά θα ήταν πιο εύκολη μια νίκη, γιατί όταν εμείς οι εργάτες ενωνόμαστε και παλεύουμε με συνέπεια, καμιά δύναμη όσο μεγάλη και να φαντάζει δεν μπορεί να μας αντισταθεί.

Όμως εκείνη η απεργία παρά το ότι είχε μια πλευρά νίκης, στη κύρια πλευρά της είχε την ήττα. Γιατί δεν κέρδιζε συνολικά το απεργιακό μέτωπο, παρά μόνο ένα κομμάτι του, δηλαδή οι μαστόροι, ακριβώς για να διασπαστεί το ενωμένο απεργιακό μέτωπο. Αυτό ήθελε η εργοδοσία. Αυτή ήταν η ήττα μας. Η διάσπαση και η όξυνση των αντιθέσεων ανάμεσα μας.

Θα μπορούσε η εργοδοσία να μας διασπάσει, αν από μόνη της, η ίδια δηλ. έκανε την αποκοτιά να κατεβάσει αυτή την πρόταση. ΟΧΙ, γιατί ξέρομε ότι η εργοδοσία θα παραμείνει ο εκμεταλλευτής μας, όσους φιλεργατικούς μαντύς, όσα φιλεργατικά πρόσωπα και να φορέσει. Πως λοιπόν μόρεσε και μας οδήγησε στη διάσπαση; Μόρεσε γιατί η παράταξη που δρα ανάμεσά μας κόνωντάς μας τον φίλο, δέχτηκε την διασπαστική εργοδοτική πρόταση.

Και γεννιέται το ερώτημα. Αν ήταν φίλος μας γιατί δέχτηκε αυτή την πρόταση; Γιατί έγινε η παράταξη της εργοδοσίας, ο νεροκουβαλιτής της μέσα στο απεργιακό μας κίνημα; Οι λόγοι είναι πολιτικοί και θα τους εξηγήσουμε παρακάτω. Αυτό που τώρα πρέπει να πούμε είναι ότι, εκείνη τη διάσπαση, εκείνη η ήττα, προετοίμασε την τωρινή μας ήττα, ήτανε το βήμα για να χτυπηθεί σήμερα στο συνολικό του το απεργιακό κίνημα της ΒΙΟΚΑΤ. Κι όμως... Παρότι είμασταν χτυπημένοι, εμείς ζωντανώσαμε το κεφάλι. Αρχίσαμε λοιπόν τις κινητοποιήσεις πάνω στο αίτημα του 15.000 δρχ. Εμείς από τη μεριά μας, δεν είχαμε κανένα λόγο να μην συμφωνήσουμε στο αίτημα. Όμως δεν μπορούσαμε να συμφωνήσουμε στις ζωρες στάσεις που τις θεωρήσαμε και τις θεωρούμε κοροϊδία.

Γιατί για μας το πρόβλημα δεν είναι τι μορφή πάλης διαλέγεις ν' αρχίσεις, αλλά αν αυτή η μορφή πάλης μπορεί να πείσει την εργοδοσία, αν δηλ. εξυπηρετεί τον στόχο σου. Το πόσο αλήθεια είναι αυτό, φάνηκε στη συνέχεια όταν αρχίσαμε τις απεργίες. Φάνηκε συνάδελφοι η αναγκαιότητα της απεργίας. Γιατί μόνο με αυτήν εμείς θα διεκδικούσαμε τις 15 χιλ. κι αυτό αποδείχτηκε απ' το ότι οι ζωρες μας έφεραν μόνο 7 χιλ. και αυτές είδαμε πόσο γρήγορα έγιναν ατμός.

Αυτή την αναγκαιότητα προσπαθήσαν να χτυπήσουν εργοδοσία και συνδικαλιστές της ΕΣΑΚ. Η μεν εργοδοσία πετώντας μας τα ψιχουλά των 4.000 (ΑΤΑ) 3.000 περίπου. Οι δε συνδικαλιστές της ΕΣΑΚ κοψομεσιάζτηκαν να εμφανίσουν αυτό τον ελιγμό σαν πραγματική υποχώρηση της εργοδοσίας σαν νίκη δηλαδή.

Αυτή η ταχτική τους εξυπηρετούσε ταυτόχρονα α) στο να την εμφανίζουν φιλεργατική (αυτό ήταν το λιβανιστήρι τους σ' όλη τη διάρκεια του αγώνα) και β) στο να υπονομεύσουν εμάς που είμασταν υπέρ της απεργίας. Εδώ μπαίνει το ερώτημα. Γιατί μετά απόρριψαν τις 7 χιλ. αφού αυτό θα σήμαινε αυτόματα απεργία; Απλούστατα συνάδελφοι δεν μπορούσαν να κάνουν διαφορετικά. Κατάλαβαν ότι είμασταν αποφασισμένοι να τραβήξουμε για τα 15 χιλ. και αυτό μόνο με απεργία θα μπορούσε να γίνει. Αφού λοιπόν δεν απέδωσε η ταχτική τους να εμφανίζουν νίκες εκεί που δεν υπήρχαν, αλλά και για να μας ξεγελάσουν ως προς τις πραγματικές τους διαθέσεις, ψήφισαν υπέρ της απεργίας.

Όμως με τέτοιο τρόπο που να σβήνεται κάθε προοπτική για συνέχιση της απεργίας. Έτσι: α) δεν έφτιαξαν απεργιακό ταμείο, το καθοριστικό δηλ. μέτρο για μια απεργία και αποσιώπησαν σχετική πρόταση μας, β) δεν έβγαλαν τον αγώνα έξω από το εργοτάξιο που θα σήμαινε ενίσχυση και από άλλα εργοστάσια του αγώνα μας, γ) όταν στη διάρκεια των απεργιών η εργοδοσία πήρε πίσω τις 7 χιλ. (ξεντινάζοντας έτσι και τη θεωρία τους για νίκη των στάσεων) αυτοί αντί να προτείνουν κλιμάκωση του αγώνα, πρότειναν 4ωρες στάσεις, δηλ. μας πρότειναν να σπάσουμε την απεργία. Όμως και πάλι δεν μόρεσαν να τα κατορθώσουν. Γιατί συνάδελφοι το εργατικό κίνημα της ΒΙΟΚΑΤ τους είχε ξεπεράσει εκείνη την στιγμή, αφού ζητούσε την συνέχιση του αγώνα. Είχε ξεπεράσει δηλ. αυτή την καθοδήγηση που οδηγούσε στην ήττα. Αυτή είναι η αλήθεια συνάδελφοι. Αναγκάστηκαν να σφουρνούν πίσω μας.

Γι' αυτό δεν τόλμησαν να βάλουν σε ψηφοφορία την πρόταση τους, ειδικά μετά από τις τοποθετήσεις τις δικές μας. Έτσι αναδιπλώθηκαν και σφουρνθηκαν πάλι πίσω από το κίνημα, ψάχνοντας για μια νέα ευκαιρία να σπάσουν την απεργία. Και αυτή δεν άργησε να έρθει. Τους την έδωσε πάλι η εργοδοσία. Αλλά δεν μπορούσαν με την αντιπαράθεση των δύο γραμμών να σπάσουν την απεργία. Έτσι χρησιμοποίησαν το τελευταίο τους χαρτί, την ανοιχτή τρομοκρατία. Εκμεταλλεύτηκαν την απουσία των μισών συνάδελφων, πέταξαν έξω τους εργάτες άλλων εταιρειών, έκλεισαν πόρτες και παράθυρα και σε ανοιχτή συμμαχία με τους ανθρώπους της εργοδοσίας που τους χειροκροτούσαν μανιασμένα, έσπασαν την απεργία, για 3 ώρες. Έτσι οι άνθρωποι της ΕΣΑΚ με ουρά τους την επιτροπή οδήγησαν για μια ακόμη φορά το εργατικό μας κίνημα στην ήττα. Σε ένα πιο βαθύ χτύπημα. Για να βοηθήσουν τον απεργιοσπαστισμό τους έφτασαν μάλιστα στο σημείο να πουν ότι η εργοδοσία θα μας δώσει 12 ώρες τον ένα μήνα και 12 τον άλλο (σύνολο 24 ώρες υπερωριακές) για να καλύψουμε μέρος των ημερών μας της απεργίας, πράγμα που η εργοδοσία αρνείται λέγοντας ότι είχε υποσχεθεί μόνο τις 12 ώρες του Σεπτεμβρίου.

Συνάδελφοι

Η αντίσταση σ' αυτό το ξεπούλημα εκφράστηκε. Με τα 70 ναι στη συνέχιση της απεργίας. Και πολλοί θα ήταν αυτοί που θάλλαν να, αν εί-

χε οργανωθεί το στρατόπεδο της απεργίας ενάντια στον απεργιοσπαστισμό. Όμως συνάδελφοι η εμπειρία που αποθήσαμε από τις 2 απεργίες είναι πολύ σημαντική. Είτε στους επόμενους αγώνες μας στον Ασπρόπυργο, είτε σ' άλλο εργοτάξιο θα μπορούμε εύκολα να γνωρίζουμε τους ψευτικούς φίλους μας, όποια ταμπέλα και αν έχουν. Εξάλλου σ' ένα μήνα έχουμε τις εκλογές του συνδικάτου, όπου θα μπορούμε να εκφράσουμε αυτή την εμπειρία μας. Κι όμως, Παρ' όλα αυτά δεν είναι κατανοητοί οι λόγοι, σε πολλούς συνάδελφους, γιατί αυτοί έσπασαν την απεργία μας.

Συνάδελφοι

Οι λόγοι για μας όπως είπαμε στην αρχή είναι καθαρά πολιτικοί. Εξηγούμαστε. Η απεργία μας, είτε το θέλαμε είτε όχι, στρεφόταν και ενάντια στη κυβερνητική πολιτική, στρεφόταν δηλ. ενάντια στο Παπανδρέϊκό κράτος. Γιατί όταν εμείς ζητούσαμε 15 χιλ. αύξηση, βάλαμε σε αμφισβήτηση την πολιτική αυτού του κράτους. Γιατί αυτό καθόρισε το ύψος της αύξησης κοροϊδία (ΑΤΑ), αυτό το κράτος έφτιαξε τη φασιστική πράξη νομοθετικού περιεχομένου και μας απαγόρευε έτσι να διαπραγματευόμαστε ελεύθερα την εργατική μας δύναμη αυτό μας απαγορεύει φασιστικά το δικαίωμα της απεργίας.

Εί λοιπόν αυτό το κράτος θέλαν να προστατέψουν αυτοί. Αυτό το κράτος προστατεύει το κόμμα τους, το αυτοσποκαλούμενο ΚΚΕ, που μέλη και στελέχη του είναι όλοι αυτοί. Αυτή είναι η αλήθεια συνάδελφοι. Το κόμμα των Γαλανού - Νταουντάκη και σία δεν σπάει μόνο τις απεργίες στη ΒΙΟΚΑΤ. Σπάει παντού σ' ολόκληρο το εργατικό κίνημα τις απεργίες, θάβοντάς τις κάτω από τις απεργιοσπαστικές ζωρες στάσεις και 24ωρες ψευτοαπεργίες κάθε τρίμηνο. Γιατί; Για δύο λόγους α) γιατί βρίσκεται σε συμμαχία με το ΠΑΣΟΚ και τον Α. Παπανδρέου και β) γιατί στελέχη αυτού του κόμματος βρίσκονται ήδη μέσα στο κρατικό μηχανισμό. Καλά θα μας πούνε μερικοί. Γιατί συμμαχεί με ένα κόμμα της αστικής τάξης; Ένα κόμμα της αντίδρασης, όπως είναι το ΠΑΣΟΚ.

Συνάδελφοι

Αν κυτάξει κανείς την ιστορία της χώρας μας, θα διαπιστώσει ότι η αστική της τάξη, πήγαινε πάντα με τον πιο μεγάλο από τα ξένα αφεντικά, με τον πιο δυνατό ιμπεριαλισμό. Ποτέ δεν πήγε με τους κομμουνιστές, κι ούτε πρόκειται ποτέ να το κάνει. Αυτή η αντιδραστική και ξενοδουλη, απ' τα γεννοφάσκια της, ελληνική αστική τάξη.

Σήμερα ένα κομμάτι της με ηγέτη του τον Α. Παπανδρέου ανοίγεται στην ιμπεριαλιστική Ρωσία. Γιατί για τέτοια πρόκειται. Δεν πρόκειται για την κόκκινη Σοβιετική Ρωσία του Λένιν και του Στάλιν. Στη θέση αυτών των προλεταρίων ανέβηκε η δεξιά μέσα στο κόμμα και έκανε την χώρα που αγάπησαν οι λαοί και μίσησαν οι φασίστες και οι αντιδραστικοί, μια μούρη χώρα. Αυτού του καπιταλισμού - ιμπεριαλισμού θέματα είναι το λεγόμενο ΚΚΕ. Δεν είναι το παλιό ΚΚΕ. Το σημερινό ψευδοΚΚΕ είναι ο αρνητής, ο κάρφιος, είναι ο δολοφόνος του παλιού, ηρωικού ΚΚΕ, είναι ο φονιάς ντυμένος με τα ρούχα του θύματος.

Αυτή είναι η εξήγηση συνάδελφοι για τα όσα δεινά τραβάζει η εργατική τάξη και ο λαός μας. Γι' αυτό δεν μπορεί να αντισταθεί στους αντιδραστικούς και στη πείνα. Έχασε την πρωτοπορία του, το κόμμα του. Αυτή είναι η εξήγηση γιατί το λεγόμενο ΚΚΕ και οι άνθρωποι του, βαράνε με σφυριά στο κεφάλι και στη καρδιά το εργατικό κίνημα και δεν το αφήνουν σήμερα να διεκδικήσει τα δικά του. Γιατί ένα ρωμαλέο εργατικό κίνημα θα μπει φραγμός και στα δικά τους ύπουλα και αντιλαϊκά σχέδια.

Είναι χαρακτηριστικό συνάδελφοι, ότι όλο αυτό το καιρό που εμείς απεργούσαμε, η εφημερίδα τους ο -Ριζοσπάστης- δεν έγραψε ούτε μια λέξη για τον αγώνα μας. Ούτε μια λέξη για το κίνημα των εργατών της ΒΙΟΚΑΤ που για ένα διάστημα, έστω και μικρό, βρέθηκαν να είναι η πρωτοπορεία του εργατικού κινήματος.

Όμως συνάδελφοι, παρά την ήττα μας, εμείς λέμε ότι τελικά τίποτα δεν χάθηκε.

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ

Εμείς σαν κομμουνιστές συνδικαλιστές λέμε ότι σήμερα χρειάζεται η αυτονομία του εργατικού κινήματος απ' όλα τα κόμματα της αστικής τάξης και του ιμπεριαλισμού. Σήμερα ΠΑΣΟΚ - Ν. Δ. - και λεγόμενο ΚΚΕ είναι σύμφωνοι στο να πεινάσει η εργατική τάξη και ο λαός. Οι εργάτες δεν έχουν κανένα απολύτως συμφέρον από το ΠΑΣΟΚ και τον Α. Παπανδρέου, από το κρατικό - τραπεζικό κεφάλαιο που εκφορτίζει και από τον σοσιαλιμπεριαλισμό όπου μας πάει.

Δεν έχουμε κανένα συμφέρον από την Ν. Δ. και τον Μητσοτάκη που το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι να προστατέψουν τα συμφέροντα του μεγάλου ιδιωτικού κεφαλαίου και του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, ούτε και από το ψευδοΚΚΕ που νοιάζεται μόνο για την υπέρσπιση των ρωσικών ιμπεριαλιστικών συμφερόντων.

Ταυτόχρονα σας καλούμε να ενωθείτε. Ενωθείτε συνάδελφοι, αριστεροί, κεντρώοι, δεξιοί, ενωθείτε πάνω στα άμεσα κοινά συμφέροντα της τάξης μας.

Μην σκύβουμε το κεφάλι.

Να σηκώσουμε το ανάστημά μας και να πούμε σ' όλους τους αντεργάτες, σ' όλους τους εργατοπατέρες, ότι το εργατικό κίνημα στη ΒΙΟΚΑΤ δεν πέθανε.

Να πούμε κάτω τη διάσπαση και το ξεπούλημα. Η ταξική ειρήνη δεν θα περάσει. Θέλουμε ψωμί, δουλειά.

Εμπρός να αναπτύξουμε ένα πραγματικό ταξικό κίνημα μέσα στο εργοτάξιο, δεμένο με τους αγώνες όλης της εργατικής τάξης, όλων των εργαζομένων, όλων των στρωμάτων που καταπιέζονται από τους μεγαλοαστούς και τους ιμπεριαλιστές. Σας καλούμε να συσπειρωθείτε δίπλα μας, όπως και μες θα είμαστε δίπλα σας σ' όλα τα μεγάλα ή μικρά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε. Εμείς είμαστε αποφασισμένοι να τραβήξουμε μπροστά.

Συνάδελφοι

Να τολμάμε να αγωνιζόμαστε, να τολμάμε να νικάμε. Οι αντιδραστικοί κάθε είδους θα σαρωθούν. Εμείς οι εργάτες είμαστε η πραγματική δύναμη.

Περάϊας
30.10.86

Μεταλλεργάτες της Ο.Α.Κ.Κ.Ε.
(Οργάνωση για την
Ανασυγκρότηση του ΚΚΕ).

ΝΑ ΔΥΝΑΜΩΣΕΙ Η ΟΑΚΚΕ

Με την διάλυση του παλιού ηρωικού ΚΚΕ στα 1956, η εργατική μας τάξη και λαός, έμειναν χωρίς την πολιτική τους καθοδήγηση. Τι σήμαινε αυτό; Σήμαινε πως 30 χρόνια αγώνες, δεν δέθηκαν σε μια ενιαία κατεύθυνση δυναμώματος του λαϊκού κινήματος ενάντια στα σχέδια της αντίδρασης καθ'ωσφορά. Πως σ' όλο αυτό το μακρόχρονο διάστημα οι διάφορες αντιδραστικές δυνάμεις μόρεσαν όχι μόνο να υποτάξουν το λαϊκό κίνημα και τους αγώνες των εργαζομένων, αλλά πολλές φορές να το χρησιμοποιήσουν η μια ενάντια στην άλλη.

Σ' αυτή την περίοδο το κεντρικό ζήτημα ήταν η ανασυγκρότηση του κόμματος της εργατικής τάξης. Και αυτό το λέμε ότι απλά σαν ένα θεωρητικό συμπέρασμα, αλλά σαν μια αρνητική εμπειρία βγαλμένη μέσα από το αίμα και τους αγώνες του λαού μας. Η εργατική τάξη δεν θέλει το κόμμα της για να κάνει αγώνες. Και αυτό γιατί η ταξική πάλη είναι μια νομοτέλεια, όσο υπάρχουν τάξεις. Η εργατική τάξη θέλει το κόμμα της για να οδηγήσει μέσα από αυτούς τους αγώνες τις μάζες, στην κατάληψη της πολιτικής εξουσίας. «Ένα κόμμα», όπως λέει ο Στάλιν, «μαχητικό, ένα κόμμα επαναστατικό, αρκετά θαρραλέο για να οδηγήσει τους προλετατίους στην πάλη για την εξουσία, αρκετά έμπειρο για να τα βγάλει πέρα μέσα στις πολύπλοκες συνθήκες της επαναστατικής κατάστασης και αρκετά ευλύγιστο για να παρακάμψει κάθε σκόπελο στο δρόμο προς τη νίκη».

Όσο υπήρχε ΚΚΕ στην Ελλάδα, το ζήτημα της προλεταριακής εξουσίας, είτε σαν το πρόγραμμα του κόμματος το 1934, είτε σαν ζωντανή πραγματικότητα στα δύο αντάρτικα, είτε σαν αγώνας μέσα στην παρανομία και σχέδιο προγράμματος το 1953, ήταν ζωντανό για τις μάζες. Με την διάλυση του κόμματος, οι αγώνες του λαού μας, κυλάνε στην κοίτη των διάφορων κομμάτων της αστικής τάξης και του ιμπεριαλισμού. Ένα ολόκληρο δημοκρατικό κίνημα ενάντια στην Καρμανλική βετία κυλάει στην κοίτη της Ένωσης Κέντρου του Γ. Παπανδρέου και ένα αντιφασιστικό κίνημα στα χρόνια της 7χρονης δικτατορίας δυναμώνει τα νέα κόμματα ΠΑΣΟΚ και ΚΚΕξ.

Από το 1974 οι αγώνες του λαού μας για το ψωμί και την δημοκρατία κληρονομούνται από την «αλλαγή» που επαγγέλλονται το ΠΑΣΟΚ και το ΚΚΕξ. Ο αντιαμερικάνικος αγώνας γίνεται όπλο στα χέρια του σοσιαλιμπεριαλισμού για το δυναμώμα του.

Το ΠΑΣΟΚ γίνεται κυβέρνηση.

Νέοι αγώνες ξεσπάνε με στόχο το χτύπημα της πολιτικής της πείνας που εφαρμόζει η νέα κυβέρνηση. Αποδέχτης αυτών των αγώνων το «ΚΚΕξ», για να εκγλωβιστούν οι μάζες, για να γίνουν για μια ακόμη φορά οι αγώνες των εργαζομένων εφευρέση για την άνοδο στην εξουσία νέων αντιδραστικών ανδρών, του φιλορωσικού μπλόκ της νέας δεξιάς.

Αυτή είναι όμως η μια πλευρά. Γιατί μπορεί πολιτικά να εκμεταλλεύτηκαν αυτούς τους αγώνες οι εχθροί του λαού, όμως μέσα απ' αυτούς αποσπλώνεται ο προλεταριακός στρατός, διαπαιδαγωγούνται γενιές στο πνεύμα της αντίστασης, της μη υποταγής, στο επαναστατικό πνεύμα.

Οι ασπυρτετες δυνάμεις του λαού ξαναγεννιούνται σε ανώτερα επίπεδα, το προλεταριάτο κατατράχει επί μερους νίκες, μέσα από τους αυθόρμητους αγώνες του. Αμύνεται.

Να γιατί πρέπει να δυναμώσει η ΟΑΚΚΕ. Για να μπορέσουν οι νέοι αγώνες να μουν στο κοτάμι της προλεταριακής επανάστασης και της προλεταριακής εξουσίας. Για να χτυπηθούν αποφασιστικά, αυτοί που προσπαθούν και πάλι να χρησιμοποιήσουν το λαϊκό κίνημα, για να μπορέσει η εργατική τάξη να σηκώσει την δικιά της ανεξάρτητη σημαία.

«Η ΟΑΚΚΕ είναι πρωτοπόρα κομμουνιστική, πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης, που έχει σαν βασικό της στόχο την ανασυγκρότηση του Κομμουνιστικού κόμματος, του παλιού ηρωικού ΚΚΕ, που διέλυσαν οι Ρώσοι και Έλληνες ρεβιζιονιστές στα 1956.

Η ΟΑΚΚΕ καθοδηγείται από τον Μαρξισμό - Λενινισμό - Σκέψη Μάο Τσέ Τούνγκ και προσπαθεί να ενταχθεί στη συγκεκριμένη πραγματικότητα της χώρας μας. Ταυτόχρονα αναπτύσσει τον Προλεταριακό διεθνισμό, συνδέοντας τα συμφέροντα της ελληνικής εργατικής τάξης, με τα συμφέροντα της παγκόσμιας εργατικής τάξης, των καταπιεσμένων λαών και εθνών, στον αγώνα ενάντια στον σοσιαλιμπεριαλισμό, τον ιμπεριαλισμό και την διεθνή αντίδραση, για έναν νέο κόσμο, τον φωτεινό κόσμο του σοσιαλισμού και του κομμουνισμού» (Από το Καταστατικό της ΟΑΚΚΕ).

Η ΟΑΚΚΕ έχοντας αναλύσει σωστά την πολιτική κατάσταση στη χώρα κάτω από το γενικό πρίσμα της μεγαλοφύσης θεωρίας του προέδρου Μάο για τους «τρεις κόσμους» έχει με πρωτοπόρο τρόπο διατυπώσει την θέση για την κίνηση της ελληνικής αστικής τάξης προς την Ρωσία.

Η κατάσταση αυτή επιφύλασσει νέα δεινά και θύελλες για τον λαό μας. Οι δύο υπερδυνάμεις σαν τα κοράκια έχουν πέσει πάνω στην χώρα και απειλούν με τον πόλεμο και τον φασισμό.

Το κυρίαρχο κρατικοοικονομικό κεφάλαιο σε συνεργασία με το μεγάλο ιδιωτικό κεφάλαιο ρουφάν τον ιδρώτα και τον μόχθο της εργατιάς και του λαού μας. «Ψωμί - Ειρήνη - Δημοκρατία» να τα τρία αιτήματα ενότητας και αγώνα που πρόβαλε και προβάλλει σήμερα η ΟΑΚΚΕ.

Η αστάθην ενότητα του λαού μας, είναι το μεγάλο όπλο ενάντια στους εχθρούς μας. Οι πολύμορφοι αγώνες έχουν δώσει πείρα και γνώση στον λαό μας. Η ΟΑΚΚΕ είναι το αποκρυστάλλωμα αυτών των αγώνων. Όσο δυνατοί και να φαντάζουν οι υπερδυνάμεις και οι υποταχτικοί τους δεν είναι παρά ένα πολύβουο ζουζούνη που θα συντριβεί. Αυτή είναι η ιστορική τους μοίρα.

Ο πρόεδρος Μάο μας διδάξει: «Λαοί όλου του κόσμου, υψώστε το ανάστημά σας, τολμήστε να αγωνιστείτε, αφήστε τις δυσκολίες, και προχωρήστε κατά κύματα. Τότε ολόκληρος ο κόσμος θα ανήκει στους λαούς. Τα τέρατα κάθε είδους θα σαρωθούν».

Σ' αυτόν τον δύσκολο αγώνα η ΟΑΚΚΕ, ο κάθε ΟΑΚΚίτης ξεχωριστά, θα βρεθεί μπροστά, υπερασπιζόμενος τα δίκαια του λαού: «Κάθε ΟΑΚΚίτης πρέπει να υποτάσει σ' όλες τις περιπτώσεις τα προσωπικά του συμφέροντα, στα συμφέροντα της οργάνωσης και του λαού. Να μην φοβάται τις μόρες, τις θύελλες και τις θυσίες και να δουλώνει δραστήρια αφιερώνοντας τη ζωή του, στην πάλη για την ανασυγκρότηση του ΚΚΕ, για την επανάσταση και τον Κομμουνισμό». (Καταστατικό της ΟΑΚΚΕ).

«Από τη στάχτη θα αναγεννηθεί το ΚΚΕ».

ΜΕ ΤΗΝ ΟΑΚΚΕ ΓΙΑ ΤΟ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΣΤΗ «ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ»

Εξάμηνη συνδρομή εσωτερικού 350 δρχ.
Ετήσια συνδρομή εσωτερικού 700 δρχ.
Ετήσια συνδρομή εξωτερικού 6 δολ.

ΝΕΟ ΠΟΙΟΤΙΚΟ ΑΛΜΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΙΣΩ

Η «Κ. ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΑΚΗ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Μια σχεδόν ολόκληρη σελίδα στην απογευματινή έκδοση του Ριζοσπάστη (εννοούμε την ΠΡΩΤΗ) ήταν η αυτοκριτική των «αναγεννημένων διαρρηχτών» για τις σπουδαίες υπηρεσίες που πρόσφεραν στον σοσιαλιμπεριαλισμό, στις δημοτικές εκλογές.

Για τους δίσπιστους αναγνώστες μας, δημοσιεύουμε φωτοτυπημένη την 22η σελίδα της ΠΡΩΤΗΣ στις 18 Οκτώβρη. Και για τους νέους αναγνώστες μας αναφέρουμε πως με τον χαρακτηρισμό διαρρηχτές, εννοούμε την λεγόμενη «Κομμουνιστική Αναγέννηση».

Η διάρρηξη των γραφείων της ΟΑΚΚΕ και η κλοπή πριν ένα χρόνο 700.000 δρχ. υλικών ήταν η αρχή της ανοιχτής αντεπαναστατικής δράσης αυτής της ομάδας. Σήμερα, μετά από έναμιση περίπου χρόνο από τότε, η ομάδα αυτή με αποκορύφωμα την στάση της στις δημοτικές εκλογές έχει γίνει αντικειμενικά μαχητική εμπροσθοφυλακή του σοσιαλιμπεριαλισμού, στην πολιτική και στην πρακτική της.

Γιατί το λέμε αυτό;

Ας παρακολουθήσουμε την πολιτική της ανάλυση, σε αντιπαράθεση με την ανάλυση του ψευτο - ΚΚΕ. Σε ανακοίνωση του «Π. Γ» τους που δημοσιεύτηκε στην «ΕΝΟΤΗΤΑ» Α. Φ 87, για τα αποτελέσματα των δημοτικών εκλογών γράφουν:

«Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ γνώρισε την πρώτη μεγάλη πολιτική της ήττα. Η ήττα αυτή παίρνει ακόμα μεγαλύτερες διαστάσεις από τη στιγμή που το ΠΑΣΟΚ - ιδιαίτερα την δεύτερη Κυριακή - πολιτικοποίησε με τον πιο αδιάταχτο και εκβιαστικό τρόπο αυτές τις εκλογές. Η εργατική τάξη, η αγροτιά, τα πλατιά μικροαστικά στρώματα της πόλης, καταδικάσαν την αντιδραστική πολιτική της κυβέρνησης. Την πολιτική της πείνας, της ανεργίας, της ακρίβειας, της τρομοκρατίας και της εξάρτησης. Το ψευτικο και εκβιαστικό δίλλημα «ΠΑΣΟΚ ή ΔΕΣΙΑ» που πάνω του στηριξε όλα αυτά τα χρόνια την γενική πολιτική της γραμμή, τσακίστηκε από χιλιάδες εργαζόμενους και αυτόματα δέχτηκε και το ΠΑΣΟΚ και η πολιτική ηγεμονία του μέσα στο μπλόκ των κυρίαρχων αστικών πολιτικών δυνάμεων».

Αυτός ακριβώς ήταν και ο πολιτικός στόχος του ψευτο - ΚΚΕ σ' αυτές τις δημοτικές εκλογές. Να χτυπηθεί δηλαδή το δίλλημα «ΠΑΣΟΚ ή Δεξιά» και να χάσει το ΠΑΣΟΚ την εκλογική του αυτοδυναμία. Η γραμμή αυτή του ψευτο - ΚΚΕ που «χαράχτηκε» στην Ολομέλεια της Κ.Ε. του τον Οκτώβρη του 1985, έκφραζε όπως έχουμε αναγράψει, την αλλαγή της φάσης, μετά το χτύπημα του Καραμανλή και τον έλεγχο του κράτους από το ΠΑΣΟΚ ή την νέα ταχτική που ακολουθούν οι δυνάμεις του φιλορώσικου μπλόκ. Το κεντρικό χτύπημα τώρα, είναι όχι ενάντια στην παλιά δεξιά, αλλά ενάντια στην «δεξιά πολιτική», ενάντια στις δυνάμεις δηλαδή μέσα στο ΠΑΣΟΚ που αντιπροσώπευαν με τον ένα ή άλλο τρόπο την ανοιχτή διακυβέρνηση της χώρας, από το φιλορώσικο μπλόκ.

Αυτό έκφραζε, η θέση αυτής της ολομέλειας, πως το «σχήμα δεξιά - αντιδεξιά ή δεξιά - δημοκρατικές δυνάμεις είναι ξεπερασμένο ιστορικά, δεν εκφράζει την κύρια αντίθεση της ελληνικής κοινωνίας, εμπόδιζε την ταξική συνειδητοποίηση των εργαζομένων και είναι βαθιά αποπροσανατολιστικό».

Παραπέρα και για να αποδείξουμε το πόσο προετοιμασμένη ήταν η γραμμή του ψευτο - ΚΚΕ για τις δημοτικές εκλογές αναφέρουμε ένα απόσπασμα από την ομιλία του Φλωράκη στο φεστιβάλ της «Κ.ΝΕ.» «Θέλει (η κυβέρνηση) να παίξει το εκβιαστικό δίλλημα ΠΑΣΟΚ ή δεξιά στο β' γύρο. Πιστεύει πως οι οπαδοί του ΚΚΕ θέλουν δεν θέλουν να ψηφίσουν το ψηφοδέλτιο του ΠΑΣΟΚ, στις περιπτώσεις εκείνων των δήμων που το ΠΑΣΟΚ και η Ν.Δ. θα είναι τα δύο πρώτα κόμματα. Τους προειδοποιούμε πως θα βγουν γελωμένοι».

Ποιός μπορεί λοιπόν, ακόμα και αν είναι κάποιος που δεν γνωρίζει τον ψευδοαστικό χαρακτήρα του ψευτο - ΚΚΕ, να μην γελώσει τουλάχιστον, όταν διαβάζει στην ανακοίνωση των «διαρρηχτών» πως: «Κάτω από τη βαθεία αγανάχτηση και την

Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΡΡΗΧΤΩΝ

Οι διαρρηχτές έχουν μια ανάλυση που λέει: «Η χώρα μας μπήκε σε μια νέα πολιτική περίοδο κατά την οποία θα συντελεστούν σοβαρές πολιτικές εξελίξεις. Βασικό χαρακτηριστικό αυτής της περιόδου θα είναι η γρήγορη μετατροπή της οικονομικής κρίσης σε πολιτική, που θα οδηγήσει σε πολιτική αστάθεια και αβεβαιότητα». (Ανακοίνωση Π.Γ.).

Από την άλλη πλευρά η «μεγαλοαστική τάξη έχει δύο υπηρετές, το ΠΑΣΟΚ και την Ν.Δ. και τα ρεβιζιονιστικά «Κ-ΚΕ που είναι εφεδρείες του ΠΑΣΟΚ».

Σ' αυτές τις εκλογές τι έγινε; «Τράνταξαν (τα αποτελέσματα των δημοτικών εκλογών) την πολιτική κυριαρχία του ΠΑΣΟΚ. Προώθησαν τα σχέδια της Ν.Δ. για επιστροφή στην Κυβέρνηση. Δημιούργησαν κρίση και ρήγματα στις γραμμές του ρεβιζιονι-

δημοκρατικό κόμμα και την Ν.Δ. το κατ' εσχόλην κόμ. της μεγαλοαστικής αστικής τάξης, για την κριβεία πριν την ολομέλεια του Οκτώβρη του 1985 του ψευτο - ΚΚΕ. Όμως ακόμα αυτή η γραμμή υπάρχει σε κάποια από τις φράσεις που συγκροτούν την ομάδα σας και δεν μπορεί παρά να εκφράζεται ο φιλοσοσιαλιμπεριαλισμός είναι τόσο δυνατός όμως μέσα στις γραμμές σας που φτάνεται στο σημείο να εξωραϊστεί την Ν.Δ. για να καλύψεται την ταχτική συνεργασία ψευτο ΚΚΕ - Ν.Δ. Γράφετε: «... αλλά γιατί οι ίδιοι οι δημοκράτες και αριστεροί έχουν καταλάβει πως σήμερα η Ν.Δ. ούτε μπορεί και ούτε θέλει να αντιμετωπίσει την σημερινή κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα με τις φιλικές και τις εξορίες».

Πώς εσείς οι «ντούροι» αντιαμερικάνοι φτάσατε σε ένα τέτοιο συμπέρασμα για το κατ' εσχόλην κόμμα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στην Ελλάδα;

Να όμως που ξαφνικά και εδώ χρησιμοποιείτε στοιχεία από την ανάλυση της ΟΑΚΚΕ, σε σχέση με το κράτος όταν το ΠΑΣΟΚ γίνεται κύριος εχθρός γιατί πήρε το κράτος και μπορεί να κάνει τυχοδιωκτισμούς! Πόσο γελοίοι γίνεστε διαρρηχτές! Γιατί δεν μιλάτε καθαρά; Οι τυχοδιωχισμοί ενός προσώπου, έξω από τάξεις, ιμπεριαλισμούς και συγκεκριμένα συμφέροντα σας κάνουν να αναφωνείτε: «Το ΠΑΣΟΚ κύριος εχθρός του λαού μας!».

Για σοβαρευτήτε λιγάκι! Η έχουμε δικομματισμό με εναλλαγή στην κυβερνητική εξουσία, ή έχουμε δύο κόμματα που εκφράζουν εκ διαμέτρου αντίθετα συμφέροντα και ανταγωνίζονται.

Παρ' όλη όμως την ασφάλεια στην «ανάλυση» οι διαρρηχτές ήταν αρκετά σφαιρικοί στον πολιτικό τους στόχο.

Και αυτό δεν ήταν το χτύπημα του ΠΑΣΟΚ. Ήταν το χτύπημα του «εκβιαστικού διλήματος ΠΑΣΟΚ ή δεξιά» ήταν: «Η γραμμή της ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ και η αποφασιστική προβολή της, βρέθηκαν στην καρδιά των πολιτικών εξελίξεων και ίδρασαν σαν καταλύτης περιορίζοντας τα περιθώρια ελιγμών του ρεβιζιονισμού, εκφράζοντας με πρωτοπόρο τρόπο ένα ολόκληρο αριστερό λαϊκό ρεύμα». (Ανακοίνωση Π.Γ.).

Ήταν δηλαδή να αναγκάσουν το ψευτο ΚΚΕ να πει λευκό στον β' γύρο. Και αυτό, κάτω από το βάρος της πίεσης υπέκυψε! Γι' αυτό οι διαρρηχτές φωνάζουν ευχαριστημένοι: Νικήσαμε!

Αν' οι διαρρηχτές είχαν σαν στόχο το χτύπημα του ΠΑΣΟΚ προς όφελος του λαϊκού κινήματος, τότε θα κατέβαιναν στον α' γύρο των δημοτικών εκλογών. Θα πρόβαλλαν την δικιά τους φασιογονμία, θα έπαιρναν αυτοί την ευθύνη για την ανάπτυξη του κινήματος, και το πιο σημαντικό, θα χτύπησαν το ψευτο - ΚΚΕ. Δεν το έκαναν όμως, κάτω από την δικαιολογία των «υποκειμενικών αδυναμιών». Αυτό σημαίνει πως δεν είχαν 42 άτομα σ' όλη την Ελλάδα και γύρω στις 500.000 δρχ. το λιγότερο. Απ' ότι γνωρίζουμε, εχτός και αν έχουν τεράστιες οργανωτικές απώλειες που δεν το πιστεύουμε, τα άτομα τα έχουν, όσο για τα χρήματα η ίδια η καμπάνια τους έδειξε πως τα είχαν. Ποιά λοιπόν ήταν συγκεκριμένα η «υποκειμενική τους αδυναμία».

Ήταν να χτυπήσουν πολιτικά και ιδεολογικά το ψευτο - ΚΚΕ, να το χτυπήσουν από την αντίθετη όχθη και όχι από την ίδια όπως έκαναν στον β' γύρο. Το λευκό του α' γύρου δεν είχε για στόχο το ψευτο - ΚΚΕ και γι' αυτό ήταν περιορισμένη έκτασης. Στόχος του ήταν να ετοιμάσει το λευκό του β' γύρου. Ήταν η κάλυψη.

ΤΟ ΛΕΥΚΟ ΤΟΥ Β' ΓΥΡΟΥ

Αποδείξαμε στην αρχή πως το ψευτο - ΚΚΕ είχε εξ' αρχής και μάλιστα αρκετά πιο νωρίς από τις δη-

μοτικές «αγές» διαμορφώσει την γραμμή. Το ότι έβγαλε την γραμμή Μόνο «κάτω ο Μπέης» την Τετάρτη 16 Οκτώβρη, το βράδυ, δεν ήταν τίποτα άλλο απ' έναν ελιγμό της ηγεσίας του απέναντι στην βάση του ΠΑΣΟΚ. Ήδη η γραμμή του λευκού είχε πέσει από τους διαρρηχτές την Κυριακή το βράδυ και από την «σιωπή» του ψευτο - ΚΚΕ. Το λευκό των διαρρηχτών με τον τρόπο που βγήκε δεν ήταν τίποτα άλλο από μία κάλυψη στο ψευτο - ΚΚΕ, από μία δήθεν ακόμη πιεστή της «αριστερής» βάσης, αλλά ταυτόχρονα και μία μαχητική εμπροσθοφυλακή που θα συσπειρώνει τον «χώρο» στα σχέδια του σοσιαλιμπεριαλισμού.

Ο Φλωράκης σ' ένα άρθρο του στα «Προβλήματα Ειρήνης και Σοσιαλισμού» με αριθμό φύλλου 9 έγραφε: «Είναι τα νέα μαζικά ρεύματα, αντιπολεμικά, οικολογικά και άλλα. Τα ρεύματα αυτά που δημιουργήθηκαν έξω από τα παραδοσιακά πολιτικά κόμματα, δραστηριοποιούν ουσιαστικά το λαϊκό κίνημα, τη διαδικασία της δυναμικής του ανάπτυξης».

Και τα είδαμε αυτά τα ρεύματα, από τους διαρρηχτές, την πολιτική, τις συσπειρώσεις κ.λπ. να εμφανίζονται ξαφνικά στον δεύτερο γύρο και μάλιστα να προσπαθήσουν την Παρασκευή το βράδυ πριν τις εκλογές να κάνουν διαδήλωση στον υπόγειο της Ομόνοιας, ενάντια... σε δύο νεολάους του ΠΑΣΟΚ, που προπαγανδίζουν υπέρ του Μπέη!

Όλοι αυτοί, που με την απουσία τους στον α' γύρο, άφησαν ανενόχλητη την «Συμπαράταξη» του Φλωράκη να πουλάει στον λαό τις βρώμικες πραμάτιες της.

● Μα εμείς χτυπήσαμε το ψευτο - ΚΚΕ, θα μπορούσαν να μας πουν μερικοί άνθρωποι που θα το ήθελαν ίσως ακόμα αυτό από την βάση των διαρρηχτών.

Αποκαλύψαμε πως δεν είναι αριστερά, γιατί δεν χτυπάει το ΠΑΣΟΚ και επίσης πως ο στόχος του είναι η «συγκυβέρνηση με το ΠΑΣΟΚ». Πράγματι στην «απόφαση του Π.Γ.» γράφουν: «Βασικός πολιτικός στόχος ήταν και παραμένει η κυβέρνηση «δημοκρατικής συνεργασίας» με το ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό, προσπαθεί η ριζική αντίσταση και πάλη των μελών του και ευρύτερα της αριστεράς, ενάντια στην αντιλαϊκή κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, να την μετασχηματίσει και να τη διοχετεύσει σ' ένα ανώδυνο κανάλι για να πιέσει την κυβέρνηση και να αποσπάσει την απλή αναλογική. Ιδιαίτερα στις σημερινές συνθήκες που έχει κλονιστεί η αυτοδυναμία του ΠΑΣΟΚ τα πάντα θα τα υποτάσσει στο στόχο της απλής αναλογικής, για ν' ανοίξει ο δρόμος - όπως πιστεύει - στην πολυπόθητη συγκυβέρνηση με το ΠΑΣΟΚ. Μια κυβέρνηση που όπως τη φαντάζεται η αντεπαναστατική ηγεσία του, θάρθει να σώσει την αστική τάξη... με ανάλαβη να αδυνατίσουν οι δεσμοί εξάρτησης με τη Δύση και να χαλκωθούν καινούργιοι με την Ανατολή».

Νάτες πάλι οι δύο γραμμές και η ασφάλεια που περιβάλλει και πνίγει, έστω και έναν στοιχειώδη αντισοσιαλιμπεριαλισμό. Αφού λοιπόν σύμφωνα με την παραπάνω διαπίστωση το ψευτο - ΚΚΕ θα υποτάσει τα πάντα στην απλή αναλογική, ήθελε ή δεν ήθελε το χάσιμο της αυτοδυναμίας του ΠΑΣΟΚ; Και όταν το ψευτο - ΚΚΕ έχει για κεντρικό του στόχο την «συγκυβέρνηση» με το ΠΑΣΟΚ, αυτό σημαίνει πως μέσα στο ΠΑΣΟΚ υπάρχουν δυνάμεις που θέλουν κάτι τέτοιο. Και εδώ δύο πράγματα μπορεί να συμβαίνουν. Ή ότι οι δυνάμεις αυτές το θέλουν σαν δύναμη που θα τους βοηθήσει να ξεπεράσουν την κρίση και τότε το ψευτο - ΚΚΕ είναι εφεδρεία ή ότι οι δυνάμεις αυτές είναι σταθερά προσανατολισμένες προς τον σοσιαλιμπεριαλισμό και σε συνεργασία με το ψευτο - ΚΚΕ διαμορφώνουν την φιλορώσικη διακυβέρνηση, τους καινούργιους δεσμούς με την Ανατολή. Παρά την διπλή διατύπωση των διαρρηχτών,

ολόκληρη η απόφαση τους είναι σταθερά προσανατολισμένη στο πρώτο. Γιατους το ψευτο - ΚΚΕ είναι ένα αδύναμο ρεβιζιονιστικό κόμμα της ελληνικής αστικής τάξης, τόσο αδύναμο που μπορεί μάλιστα κάτω από την πίεση της βάσης του κ... τον όγκο μιας... κομμουνιστικής Αναγέννησης (που δεν έχει δυνάμεις να κατέβει στις εκλογές), να παίρνει μερικές φορές επαναστατικές αποφάσεις, όπως το λευκό της Αθήνας.

Το κόμμα αυτό δεν έχει καμμία σχέση (!) με το πραχτορείο της Ρώσικης υπερδύναμης, αυτό που είναι σήμερα το πιο βρώμικο οργανωτικό κόμμα στην Ελλάδα, και που ήδη παίζει ρυθμιστικό παράγοντα στις πολιτικές εξελίξεις. Το κόμμα αυτό όχι μόνο δεν είχε «βαριά πολιτική ήττα» όπως αναφέρουν οι διαρρηχτές, αλλά αντίθετα «η μεγάλη νίκη του κινήματος και της κομμουνιστικής αναγέννησης» που αναφέρουν είναι δικιά του νίκη. Γιατους δούλεψε **ΑΠΕΙΡΕΜΕΝΑ** η καθοδηγητική ομάδα των διαρρηχτών.

Ας μας εξηγήσουν με βάση την κατάταξη των πολιτικών δυνάμεων σε σχέση με την γραμμή του β' γύρου, που κάνουν σ' ένα άρθρο με τίτλο «Οι δημοτικές εκλογές και ο «εξωκονιοβουλευτικός χώρος»» που κατατάσσουν το ψευτο - ΚΚΕ. Όσοι ψήφισαν Μπέη είναι αντεπαναστάτες, η Κ.Α. που ψήφισε λευκό είναι επαναστάτες, το ΚΚΕ (μ.λ.), που είπε «χλωμό λευκό» είναι αντιδεξιά και το ψευτο - ΚΚΕ που είπε, κάτω ο Μπέης τι είναι; Ίσως ενδιάμεση επαναστατική δύναμη!

ΤΟ... ΠΑΡΑΛΗΡΗΜΑ

«Το Π.Γ. της Κ.Α. χαιρετίζει τα μέλη... που έκαναν γνωστή τη γραμμή της Κ.Α. σε εκατοντάδες χιλιάδες λαού και έκαναν ν' ακουστεί η φωνή της σε δεκάδες χιλιάδες αριστερούς και κομμουνιστές... Το κύριο και η πολιτική επιρροή της Κ.Α. απλόηταν αποφασιστικά μέσα στο αριστερό και κομμουνιστικό κίνημα της χώρας μας και οι οργανωτικοί της δεσμοί με τις μάζες δυνάμεων ιδιαίτερα».

Ποιά γραμμή; Ποιά είναι η γραμμή της «Κ.Α.»? Ένα τεράστιο λευκό στην υπηρεσία του σοσιαλιμπεριαλισμού.

Μια φούσκα που ξεφούσκωσε το ίδιο θορυβώδικο, την άλλη μέρα των εκλογών, χωρίς ο λαός να μπάει την γραμμή, την φασιογονμία, τις θέσεις αυτής της οργάνωσης.

Αυτά όμως είναι δευτερεύοντα πράγματα για τους διαρρηχτές, αρκεί για αυτούς να δυναμώσουν οι δεσμοί τους, όχι με τις μάζες αλλά με το πραχτορείο του σοσιαλιμπεριαλισμού. Και αυτοί οι δεσμοί πράγματι πολιτικά τουλάχιστον δυναμώσαν.

ΠΑΛΙ Η ΑΚΕΠ

Την Τετάρτη το βράδυ, ξημερώματα Πέμπτης πριν τον δεύτερο γύρο των δημοτικών εκλογών, κυκλοφορεί στην Ομόνοια ο ψευτο - ριζοσπάστης με την γραμμή, όχι στον Μπέη.

Το ίδιο βράδυ η ΑΚΕΠ γεμίζει το κέντρο της Αθήνας με την αφίσσα «κάτω η δεξιά».

Τι έγινε αναρωτιέται ο κόσμος, δύο γραμμές έχουν οι ρώσοι στις εκλογές; Τίποτα απ' όλα αυτά. Η ΑΚΕΠ μαζί μ' αυτή την αφίσσα κολούσε και το «Ζήτω ο Γκορμπατσώφ» και αυτό για να δείξει, πως η Ρωσία είναι σταθερά με τον Παπανδρέου.

Ήταν η κάλυψη των φιλορώσικων σχεδίων του Παπανδρέου, απέναντι στις άλλες δυνάμεις μέσα στο ΠΑΣΟΚ.

Έλα όμως που αυτό κόστισε στην ΑΚΕΠ σε επαναστατικότητα - μιας και για πρώτη φορά έβγαλε από τα δεξιά στον Φλωράκη.

το 24ωρο ρεπορτάζ

κόμματα που πολιτικοποίησε εξ' αρχής τις εκλογές. Ο στόχος του ήταν η απλή αναλογική. Ο Φλωράκης το είχε πει ανοιχτά στην σύσκεψη στελεχών στη Θεσσαλονίκη. «Δεν θέλουμε κανένα κομμουνιστή δήμαρχο θέλουμε την απλή αναλογική». Θέλωμε δηλαδή την πολιτική εξουσία. Για να γίνει αυτό ήταν απαραίτητο να χτυπηθεί η αυτοδυναμία του ΠΑΣΟΚ. Εκεί έστρεψε τα μέτωπά του και συγκέντρωσε τα πυρά του στην Κουτσουγιωργική φράξια. ● Ενώθηκε με τον Παπανδρέου και τις «αριστερές» δυνάμεις μέσα στο ΠΑΣΟΚ για το χτύπημα του Μπέη στον πρώτο γύρο. ● Ενώθηκε με την Ν.Δ. για το χτύπημα της αυτοδυναμίας στον δεύτερο γύρο. ● Ενώθηκε με τις «δυνάμεις της απλής αναλογικής» για να στήσει το δικό του «μέτωπο της αριστεράς» τις συμπαράταξες του. ● Ενώθηκε με τις διάφορες δυνάμεις του «χώρου» με επικεφαλής τους διαρρηχτές για να του φτιάξουν το κλίμα του λευκού, αξιοποιώντας το όψιμο αντι - ΠΑΣΟΚικό μένος τους. Αυτή είναι η πραγματικότητα και όλα κινήθηκαν προς τη μεριά του. Οι πολιτικές εξελίξεις που έρχονται δικαιώνουν ήδη αυτή μας την εκτίμηση.

Αυτό το κάνατε καλύτερα, όταν αποκαλούσατε το ΠΑΣΟΚ σοσιαλι-

ΤΙ ΔΕ ΘΑ ΕΚΑΝΕ ΠΟΤΕ ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Ας υποθέσουμε πως το ΠΑΣΟΚ είναι ένα κόμμα του μικροαστικού σοσιαλισμού, που ταλαντεύεται και που σήμερα ακολουθεί μια δεξιά πολιτική.

Ας υποθέσουμε πως το ψευτο-ΚΚΕ είναι ένα πραγματικό κομμουνιστικό κόμμα και ήταν σωστό σ' αυτές τις δημοτικές εκλογές να δώσει ένα «μάθημα» στους μικροαστούς.

Ας υποθέσουμε ακόμα πως το «μάθημα» αυτό ήταν σωστό να δοθεί περιορισμένα μόνο στον δήμο της Αθήνας.

Πώς θα έπρεπε να δοθεί αυτό το μάθημα από ένα πραγματικό κομμουνιστικό κόμμα;

Κατ' αρχήν αυτό έπρεπε να το δώσει ο λαός με την δικιά του κινητοποίηση και πάνω στα δικά του συμφέροντα. Ένα πραγματικό κομμουνιστικό κόμμα, θα καλούσε τις μάζες, από την πρώτη Κυριακή να υπερψηφίσουν τον συνδυασμό του, έχοντας κάνει ξεκάθαρη την στάση του για το δεύτερο γύρο. Έτσι μόνο το μάθημα θα γινόταν προς όφελος του λαού και θα ενίσχυε τον συνδυασμό του το κομμουνιστικό κόμμα. Θάταν μάθημα που θα το έδιναν οι ίδιος οι μάζες.

Το ψευτο-ΚΚΕ τι έκανε; «Τιμώρησε» το μικροαστικό ΠΑΣΟΚ, τιμωρώντας και τον λαό, μιας και του φόρτωσε στο κεφάλι του, για την ακρίβεια στα δημόσια, την ίδια την Δεξιά. Τιμώρησε την δεξιά πολιτική, δίνοντας τα δημόσια στην ίδια την δεξιά!

Για ماذا δεν αποτελεί κάποιο τεράστιο πολιτικό πρόβλημα, γιατί έχουμε μια διαφορετική ανάλυση για την πολιτική κατάσταση και την διάταξη των πολιτικών δυνάμεων. Αλλά για το ψευτο-ΚΚΕ είναι μια υποδειγματική πολιτική πρακτικοποίηση, μια υποδειγματική ταχτική ευλιγιστής στάσης ανάμεσα στις αστικές πολιτικές δυνάμεις πίσω από τις πλάτες του λαού και αυτών των ιδίων των μελών του. Είναι υποδειγματικό πολιτικό πρακτικό, για την εξυπηρέτηση των σχεδίων των αφεντικών του.

Ας υποθέσουμε όμως πως τα κατ'εφευρεμένα απάντησε στα πιο πάνω. Πάμε τώρα στους όρους που έβαλε. Απλή αναλογική θα πει το υποτιθέμενο κομμουνιστικό κόμμα. Αυτό θυμίζει ένα άλλο άρθρο της εφημε-

ρίδας μας για το «ήθος και το έργο», μόνο που αντί για αυτό, εργαζόμενοι φάτε απλή αναλογική.

Έλα όμως που οι μάζες, θέλουν λύσεις πάνω στα άμεσα και τα αιτήματα. Και δύσκολα μπορούν να καταλάβουν, γιατί η πολιτική του ΠΑΣΟΚ δεν θα ήταν αντιλαϊκή αν δεχόταν την απλή αναλογική, όταν και όποτε θα γίνον οι εκλογές.

Ένα πραγματικό κομμουνιστικό κόμμα, όσο και αν κάποια απλή αναλογική θα του ανέβαζε την εκλογική του δύναμη, δεν θα θυσίαζε τα άμεσα συμφέροντα των εργαζομένων στο κοινοβούλιο. Ο όρος που θα έβαζε δεν θα ήταν άλλος, από την κατάργηση του φασιστικού νόμου που απαγορεύει τις αυξήσεις και ποινικοποιεί την άσκηση της απεργίας.

Και ήταν τέτλη η κατακραυγή από την βάση του ψευτο-ΚΚΕ, που ανάγκαζε τον Φλωράκη, στην συνάντησή του με τον Παπανδρέου, να βάλει σαν πρώτο ζήτημα, το πρόβλημα της λιτότητας των «χαμηλόμισθων» όπως είπε.

Μόνο που ένα πραγματικό κομμουνιστικό κόμμα, θα έκανε αυτοκριτική για τον προηγούμενο «όρο» του και δεν θα μιλάγε για «χαμηλόμισθους» αλλά για την εργατική τάξη και τον εργαζόμενο λαό.

Ας υποθέσουμε, όμως πως πάλι το ψευτο-ΚΚΕ τα κατάφερε και απάντησε και σ' αυτό. Και ως έρθουν τα τελευταία φορτά στην υπόθεση ότι είναι ένα πραγματικό κομμουνιστικό κόμμα.

Ένα τέτοιο κόμμα ποτέ δεν θα «αποδέσμευε» τα μέλη του και τους οπαδούς του. Ποτέ δηλαδή δεν θα παραιτούνταν από την καθοδήγηση, ή ποτέ δεν θα διέγραφε σε μια σημαντική πολιτική μάχη τα μέλη του. Γιατί αυτό έκανε το ψευτο-ΚΚΕ στον β' γύρο των δημοτικών εκλογών, για την ακρίβεια μάλιστα, δάνεισε τα μέλη του στην Ν.Δ.

Ένα πραγματικό κομμουνιστικό κόμμα θα καλούσε όχι μόνο τα μέλη του αλλά όλο τον εργαζόμενο λαό σε ένα σύνθημα μάχης, λευκή ή αποχή.

Όμως τι σχέση έχει το ψευτο-ΚΚΕ ακόμα και στα ζητήματα της ταχτικής με ένα πραγματικό κομμουνιστικό κόμμα; Όση έχουν τα συμφέροντα της ελληνικής εργατικής τάξης με τα συμφέροντα της ρωσικής αστικής τάξης νέου τύπου.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΣΥΡΙΑΣ

Η Καταδίκη του Ιορδανού δημοσιογράφου Ναζάρ Χιντάουι σε 45 χρόνια κάθειρξη για βομβιστική απόπειρα σε βάρος Ισραηλινού αεροσκάφους με 375 επιβάτες, τον περασμένο Απρίλη και η απόφαση της Βρετανίας να διακόψει τις διπλωματικές της σχέσεις με τη Συρία σε βάρος της ξανάφανε στην επιφάνεια το θέμα της ανάμειξης αυτής της χώρας στη αντιδραστική τρομοκρατία.

Αποτελεί επίσης ένα άλλο σήμα κινδύνου για τις ευρωπαϊκές χώρες και για τους λαούς τους. Δεν είναι παρά η άλλη πλευρά του νομισματός του ρόλου που παίζει η Συρία στο Μεσανατολικό.

Είναι επίσης χαρακτηριστική η εκτέλεση στη Νέα Σμύρνη του μέλους του Παλαιστινιακού Εθνικού Επαναστατικού Συμβουλίου της «Φατάχ», του Γασέρ Αραφάτ, Μοντέρ Αμπου Γκαζάλα, με την ανατίναξη του αυτοκινητού του. Την ευθύνη για τη δολοφονία αυτή ανέλαβε η οργάνωση παλαιστινιακής εκδίκησης «Ντεϊρ Γασσίν» που είναι παρακλάδι της οργάνωσης του Αμπου Νιντάλ.

Και αυτή η αντιδραστική τρομοκρατική ενέργεια έχει την σφραγίδα της Συρίας. Πράγματι ο Ιορδανός Ναζάρ Χιντάουι ήταν πράκτορας του Αμπου Νιντάλ, τον οποίο καθοδηγούσε ο στρατηγός Μοχάμετ Ελ Κουλί, διοικητής των υπηρεσιών πληροφοριών της συριακής αεροπορίας. Έτσι και η οργάνωση παλαιστινιακής εκδίκησης «Ντεϊρ Γασσίν» που ανέλαβε την ευθύνη της δολοφονίας του παλαιστίνιου «φ» όσον είναι παρακλάδι της οργάνωσης του Αμπου Νιντάλ συνδέεται άμεσα με τις αντιδραστικές τρομοκρατικές δραστηριότητες της Συρίας.

Είναι αξιοσημείωτο ότι η ίδια οργάνωση είχε αναλάβει την ευθύνη της βομβιστικής επίθεσης εναντίον της Εβραϊκής Συναγωγής που έγινε στις 6 Σεπτεμβρίου στη Κωνσταντινούπολη και στην οποία σκοτώθηκαν 23 άτομα.

ΣΥΝΧΕΙΡΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 6

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε.
ΑΘΗΝΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 55
ΟΜΟΝΟΙΑ ΤΗΛ. 5241058
ΠΕΙΡΑΙΑΣ: ΒΑΛΛΑΩΡΙΤΟΥ 1

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΓΙΑ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΣΤΟ ΧΑ.Ι.ΔΑΡΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΙΣ ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

— Οι φετινές εκλογές βρίσκουν το μαθητικό κίνημα σε μια περίοδο κρίσης και αδρανοποίησης όπου σχεδόν κανένας αγώνας δεν αναπτύσσεται ενάντια στα χτυπήματα από το υπουργείο που στόχο έχουν να υπονομεύσουν τις κατακτήσεις μας και να βάλουν ακόμα μεγαλύτερους φραγμούς στην πραγματική μόρφωση. Με τον νέο τρόπο επιλογής στα ΑΕΙ και τον χωρισμό της Γ λυκείου σε δεσμές δημιουργήθηκε μια άνευ προηγουμένου εντατικοποίηση της ύλης. Κέντρο των προσπαθειών γίνεται η επιτυχία στις πανελλαδικές. Πως δηλαδή θα συγκεντρώσει ολόένα και μεγαλύτερους βαθμούς από τις πρώτες κιόλας τάξεις, μια και με το νέο σύστημα η επίδοση του σε αυτές επηρεάζει κατά μεγάλο ποσοστό το τελικό αποτέλεσμα. Απώτερος στόχος γίνεται η κινή των βαθμών, αναπτύσσεται έτσι στο έπακρο η στείρα αποστήθηση και παπαγαλισμός. Η τριχρόνη αυτή προσπάθεια βρίσκεται ο αποκορύφωμά της στην εξαντλητική περίοδο των πανελλαδικών όπου η τύχη του μαθητή κρίνεται πια από το βαθμό του γραπτού, έχουμε δηλαδή ένα νέο ανελέητο κυνηγητό βαθμών. Έτσι ο βαθμός μετατρέπεται σε τρομερό όπλο εκβιασμού και απαράδεχτων διαχωρισμών των μαθητών, σε «καλούς», και «κακούς», σε «έξυπνους» και «χαζούς». Δεν εκφράζει με κανένα τρόπο τα ενδιαφέροντα τις κλίσεις και τις γνώσεις τους. Ο βαθμός αξιολογεί τους μαθητές σύμφωνα με τα κριτήρια και τα πρότυπα της αστικής τάξης, με στόχο να διαμορφώσει τους αριστερούς καταπιεστές γραφειοκράτες αστούς και τους παραγωγούς μισθωτούς σκλάβους. Οξύνει τους ανταγωνισμούς και τις αντιθέσεις ανάμεσα στους μαθητές στερώντας από τους πιο αδύναμους το δικαίωμα της μόρφωσης με τη δικαιολογία ότι «δεν μπορούν όλοι στην κοινωνία να γίνουν επιστήμονες, χρειάζονται και οι άλλοι, οι εργάτες που θα κάνουν τη θεωρία πράξη».

Αυτή η στέρηση εφαρμόζεται με τον πιο βρωμερό τρόπο στους μαθητές της Ε δέσμης, είναι οι «κακοί» που προορίζονται να παίξουν το ρόλο του μισθωτού σκλάβου και αποκλείονται εξαρχής από το δικαίωμα της μόρφωσης είναι οι «αλήτες» οι «ανεπιθύμητοι» το πιο καταπιεσμένο αλλά και το λιγότερο ταξικά διαβρωμένο ανθρώπινο υλικό μέσα στο σχολείο. Εμείς χαιρετίζουμε αυτό το τάγμα των ανεπιθύμητων της Ε δέσμης.

— Επειδή όμως δεν αρκούν οι βαθμοί για να κάμουν την αντίσταση των «ανυπάκουων» μια και αυτοί είναι πάρα πολλοί ακολουθούν και άλλα μέσα πιο σκληρά: ο περιορισμός των ορίων των αποσιών. Το υπουργείο περιορίζει τις αποσίες σε 50 με τη δικαιολογία ότι θα μειωθούν οι κοπές και ανεβεί το επίπεδο των μαθητών. Γιατί όμως ο μαθητής καταφεύγει στην κοπανά; Είναι μια αυθόρμητη αντίδραση και αντίσταση σ' αυτό το ασπιο καταπιεστικό σύστημα που τον υποχρεώνει καθημερινά σε μια 7ωρη πλύση εγκεφάλου. Γιατί όμως αυτοί υπογράφουν τους «χαζούς» και τους «τεμπέληδες» να κάθονται 7 ώρες στα θρανία; Γιατί τους στήνουν στα θρανία με το περιστροφικό στο κεφάλι;

Θέλουν να ταπεινώσουν τους μαθητές να τους τσακίσουν, να τους μετατρέψουν σε υπάκουα ανθρώπια, σε αριστερούς εργάτες και υπαλλήλους γραφειοκράτες. Θέλουν ακόμα να υπονομεύσουν τους αγώνες μας, να εμποδίσουν τις κινητοποιήσεις και τις αποχές μας. Ποιός μαθητής θα κάνει αποχή όταν κινδυνεύει να μείνει στην ίδια τάξη, σαν τον μαθητή των ΚΕΤΕ όταν έκαναν κατάληψη;

— Χτυπάνε ακόμα και το τελευταίο ίχνος δημοκρατίας μέσα στο σχολείο μ' εκείνο το φασιστικό νομοσχέδιο που απαγορεύει την ελεύθερη διακίνηση των πολιτικών εντύπων, με τις αποβολές και τις ποινές για τους ανυπάκουους, και αυτό με την «δικαιολογία» ότι οι μαθητές θα πρέπει να ασχολούνται με τα μαθηματά τους και όχι με την πολιτική.

Δεν βρισκείται εδώ η αλήθεια. Ποιός άραγε πιστεύει ότι το σχολείο είναι ξεκομμένο από την κοινωνία, όταν μέσα σε αυτό εκδηλώνονται όλες οι κοινωνικές αντιθέσεις και ανταγωνισμοί. Η αλήθεια είναι ότι η αστική τάξη θέλει τους μαθητές έρμαιο της δικής της ιδεολογίας, τι άλλο κάνουν τα βιβλία τους από να μας βομβαρδίζουν μ' αυτή; Και αυτό είναι μια συγκεκριμένη πολιτική.

— Αν κάποιος εκφράζεται περισσότερο αυτή η ιδεολογία είναι ο διαχωρισμός της γνώσης από την πράξη και την παραγωγή. Τι σοί γνώση είναι αυτό το πράγμα που ξεκόβεται από τη ζωή, από τις άλλες επιστήμες. Αυτό που χαρακτηρίζει την παιδεία σήμερα είναι η λεγόμενη εξειδίκευση που αρχίζει από την Α λυκείου. Πως θα γνωρίσουμε το ειδικό και το περιορισμένο αν δεν ξεκινήσουμε από το γενικό. Μιλάνε για γενική εκπαίδευση και αυτή που την είδαν. Μας βάζουν να μαθαίνουμε όλο και περισσότερα και πιο περίπλοκα. Όλα είναι όμως ξενόφερτα και επιφανειακά, τα προγράμματα, η δομή, τα συγγράμματα. Στις αναπτυγμένες χώρες η παιδεία στηρίχθηκε στη βαριά βιομηχανία. Από εκεί βγαίνει η πείρα, εκεί γίνονται τα πειράματα και οι έρευνες.

— Εμείς τι να ερευνησουμε και που να το εφαρμόσουμε όταν στις συνθήκες του παρασιτικού κρατικού καπιταλισμού που κυριαρχεί στη χώρα μας, η βαριά βιομηχανία διαλύεται για να ενταχθεί στο διεθνή καταμερισμό εργασίας, όταν οι επιστήμονες τελικά στην χώρα μας γίνονται αγροφόροι της αφηρημένης γνώσης, καθηγητές που κατασκευάζουν άλλους καθηγητές, δεν γίνονται δηλαδή παραγωγοί φυσικής, μαθηματικών, φιλοσοφίας, ή γίνονται γραφειοκράτες ή κάνουν σε κάθε άλλη περίπτωση 100 φορές πιο παρακατιανή δουλειά από αυτή που υποτίθεται ότι διδάχτηκαν.

— Μπαινοίμε τώρα σε ένα άλλο πολύ σημαντικό ζήτημα, το μαθητικό συνδικαλισμό, το πλαίσιο, η δράση του και τα όργανά του. Το πρωτοπόρο μαθητικό κίνημα που αναπτύχθηκε μετά την πτώση της χούντας διεκδικού-

σε την καθιέρωση πραγματικά λεύτερου και ανεξάρτητου από το κράτος συνδικαλισμού. Το υπουργείο ανε γνώρισε στα χαρτιά την μαθητική κοινότητα όχι όμως και τον ανεξάρτητο και ακηδεμόνευτο χαρακτήρα του συνδικαλισμού. Απαγόρευσε την αποχή και την διαδήλωση. Με τον νέο νόμο, τον λεγόμενο «αντί - 309» περιορίστηκαν τα δικαιώματα της μαθητικής κοινότητας που αντιμετωπίζεται πλέον καθαρά σαν «παιδαγωγικός θεσμός» και όχι σαν όργανο που προωθεί την πάλη πάνω στα συμφέροντα των μαθητών και αποφασίζει για αυτά, αλλά διακοσμητικό όργανο που ελέγχει την συμπεριφορά τους και το πιο επικίνδυνο θα αποφασίζει μαζί με τους καθηγητές για την επιβολή ποινών. Εμείς αρνούμαστε οποιαδήποτε συνδιαχείριση αυτού του σχολείου. Παλεύουμε για καλύτερες συνθήκες, βελτίωση της ποιότητας της γνώσης, παλεύουμε για ένα άλλο σχολείο σε μια νέα κοινωνία, όπου ο λαός θα είναι ο πραγματικός κυρίαρχος, αυτός είναι ο τελικός μας σκοπός, με κανένα τρόπο δεν θα παίζουμε τον ρόλο του χοροφύλακα. Θέλουμε οι σχέσεις με τους καθηγητές να είναι σχέσεις αλληλοβοήθειας. Ζητάμε από τους καθηγητές να ενωθούν μαζί μας και να παλεύουμε ενωμένοι. Δεν θα ανεχθούμε εκβιασμούς, με τους βαθμούς, τα καπυλλάματα και τον αυταρχισμό.

Αυτά είναι τα πιο σημαντικά προβλήματα που απασχολούν εμάς τους μαθητές, γιατί πρέπει να παλεύουμε.

— Γενίεται όμως το ερώτημα: Γιατί αυτά τα μέτρα πέρασαν σχεδόν αναπάντητα, γιατί δεν αντιστάθηκαν οι μαθητές; Μήπως έπαψαν να αγωνίζονται, έγιναν αδιάφοροι ή ανεύθυνοι; Έτσι όπως θέλουν να τους παρουσιάσουν οι δίδην «σοτήρες». Την ευθύνη για την αδρανοποίηση του κινήματος την έχουν πάνω από όλα οι μαθητικές παρατάξεις και κυρίως η «Κ»-ΝΕ, που ενώ εμφανίζεται σαν η πιο πρωτοπόρα και αγωνιστική παράταξη, είναι ο μεγαλύτερος εχθρός των μαθητών. Γιατί ενώ εκμεταλεύεται τις επαναστατικές παραδόσεις, την αίγλη του παλιού ΚΚΕ και της αριστεράς, χτυπάει από τα μέσα των αγώνων των μαθητών δύο φορές, τη μία με τα κάθε είδους καπυλλάματα, τις κομπίνες και τους τραμπουκισμούς εμποδίζει την ανάπτυξη των αγώνων που τους αντικαθιστά με κάποιες ανώδυνες και μεμονωμένες πορείες αποπροσανατολίζοντας εκείνο το προοδευτικό κομμάτι των μαθητών που θέλει να αγωνιστεί με συνέπεια και δεύτερο, με την όλη της πρακτική δημοκρατική μίσος στους μαθητές για το ιδανικό της επανάστασης και του σοσιαλισμού. Αυτή είναι η μεγαλύτερη ζημιά. Δεν έχει καμιά σχέση με τον σοσιαλισμό μια οργάνωση που χτυπάει τη δημοκρατία στη ιδεολογική αντιπαράθεση, που καταφεύγει σε κάθε είδους τραμπουκισμό και φασισμό, που πνίγει ακόμα και «φροτισμένους». Μιλά πάντα με ένα τσιμπίδι αιτήματα: για 15%, για εργαστήρια, χτήρια, υλοτεχνική υποδομή και σπέρνει τις μεγαλύτερες αιτιάσεις για το δίδην «ριζικό μετασχηματισμό». Πρέπει να ξεσκεπάσουμε αυτή την ψευτο-αριστερά να δείξουμε πως όσο και να βελτιωθεί αυτό το σχολείο, η ψίση του δεν θα αλλάξει, θα παραμείνει στην υπηρεσία της αστικής τάξης το ίδιο σάπιο, καταπιεστικό και αναχρονιστικό και ίσως ακόμα πιο πολύ. Το μαθητικό κίνημα δεν θα αναπτύχθει όσο δεν ξεσκεπάσει αυτό το μεγάλο εχθρό του. Αλλά βέβαια όχι μόνο αυτό γιατί και οι άλλες μαθητικές παρατάξεις δεν είναι άμοιρες αυτής της κατάστασης.

— Η ΠΙΑΜΚ με την άνοδο του ΠΑΣΟΚ στη εξουσία μετατράπηκε σε εκφραστική του κρατικού συνδικαλισμού μέσα στο σχολείο. Αντιδρά σ' οποιοδήποτε αγώνα των μαθητών χειροκροτά κάθε μέτρο του υπουργείου, διασπά τους μαθητές παίζοντας ένα ανάλογο ρόλο απεργοσάστη μ' αυτό της ΠΑΣΚΕ στο εργατικό συνδικαλισμό. Αγωνεί τα υπάργοντα προβλήματα. Αναμασώντας τις παπαντρεϊκές ανοησίες για Ελλάδα του 2000, της μικροτεχνολογίας της ανάπτυξης και της προκοπής του έθνους.

— Η ΜΑΚΙ που μασκάρηθηκε σε φιλελεύθερη και καμώνεται την ανεξάρτητη σαν «αναγκασιμένος πολίτης» ξεσπά για την «άκρατη κοιμητικοποίηση», τα «μορξιστικά» βιβλία ασκόντας το πιο худάιο αντικομμουνιστικό και σοβινισμό. Καμιά από αυτές τις παρατάξεις δεν εκφράζουν τα συμφέροντα των μαθητών. Κάθε μία με το δικό της τρόπο χτυπάει την ενότητα των μαθητών, εμποδίζουν την ανάπτυξη αγώνων.

— Καλούμε τους μαθητές να αγωνιστούν μαζί μας να ενώσουμε τη φωνή μας ενάντια σ' όλα αυτά να ξεκινήσουμε την πάλη μας από τις πιο χαμηλές μορφές αγώνα φτάνοντας στις ανώτερες μέσα από τη μαθητική κοινότητα, μαζί με όλους τους μαθητές του σχολείου και της περιοχής μας. Να αντισταθούμε σε κάθε προσπάθεια της αστικής τάξης να υποβαθμίσει τις σπουδές μας και να παλαιώσουμε για καλύτερες συνθήκες σπουδών, να τσακίσουμε κάθε προσπάθεια αυταρχικού χτυπήματος του μαθητικού συνδικαλισμού. Να προβάσουμε και το όραμα ενός ελεύθερου δημοκρατικού και στην υπηρεσία της κοινωνικής εξέλιξης σοσιαλιστικού σχολείου. Θέλουμε το μαθητικό κίνημα στενά δεμένο και αλληλέγγυο μ' όλο το λαϊκό κίνημα της χώρας γιατί οι στόχοι μας είναι ίδιοι μια Ελλάδα ανεξάρτητη λεύτερη σοσιαλιστική μια Ελλάδα της προκοπής και της κοινωνικής πρόο-

Η ΡΩΣΙΑ ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ 1

Αυτή η πάλη ανάμεσα σ' αυτές τις δύο τάσεις του ΠΑΣΟΚ είναι η χαρακτηριστικότερη και πιο ουσιαστική της πολιτικής περιόδου που διανύουμε.

Πρόκειται στην πραγματικότητα για την ειδική μορφή που παίρνει η προσπάθεια του φιλορώσικου μπλόκ πολιτικών δυνάμεων με κέντρο το ψευτο-ΚΚΕ να εξουδετερώσει την τελευταία γραμμή αντίστασης που απομένει μέσα στους κόλπους της αστικής τάξης και μάλιστα ο πιο ισχυρός του πυρήνας, το ψευτο-ΚΚΕ να εγκαθιδρύσει στην εξουσία... και τελειώνουμε μ' αυτά τα λόγια εκείνο το άρθρο.

Ο Παπανδρέου δεν είναι πια πρόεδρος αυτής της κυβέρνησης. Δεν είναι πρόεδρος της κυβέρνησης της πέντας, της κυβέρνησης των Αρκουδιών και της απεργασιαστικής Γ. Σ. Ε. Ε. Είναι όμως πρόεδρος της κυβέρνησης που ο σκοπός είναι ότι μέσω του πιστού του Χαράλαμπόπουλου έχει το υπουργείο Άμυνας... Επιπλέον με τον Μακέδο και δίχως τον Αλεξάκη έχει στα χέρια πια την ΚΥΠ. Όχι αυτός ο πρωθυπουργός δεν αλλάξει. Αλλάζει όμως η κυβέρνηση. Θα γίνει αυτό πριν ή μετά τις δημοτικές εκλογές, θα αφηθεί ο Μπέης για υποψήφιος δήμαρχος κατάλληλα αλυσσοδεμένος για να συντριβεί; Ή θα μπει στη θέση του άλλου; Έτσι έγραφε η Ν.Α. στις 22 Αυγούστου.

Η ΚΑΛΟΣΤΗΜΕΝΗ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΤΟΥ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Τελικά ο Παπανδρέου διάλεξε την πρώτη λύση. Υποψήφιος ο Μπέης, αλλά αλυσσοδεμένος. Και όχι μόνον αυτοί, αλλά και ο Μαναβής και ο Παπασπύρου χάρη σ' εκείνη την απόφαση ότι οι εκλογές δεν έπρεπε να πολιτικοποιηθούν.

Βέβαια ο Παπανδρέου δεν πήρε μόνον το εκκίνητη την απόφαση. Στηρίχθηκε σε μια τάση μέσα στο ΠΑΣΟΚ που έβλεπε τις δυσκολίες να περάσει μια πολιτική ΠΑΣΟΚ σε στιγμές πέντας, και που δέχτηκε την γραμμή της απολιτικοποίησης. Όμως κανένα κόμμα στον κόσμο δεν καθέταται άφωνο όταν το χτυπάνε.

Και δεν έφταναν αυτά, αλλά καλού κακού ο Παπανδρέου καθάιρεσε την ηγεσία της οργάνωσης της Αθήνας βάζοντας επικεφαλής ανθρώπους που σίγουρα θα συμπόταραν τον Μπέη.

Έπρεπε η ήττα των αντι-ΚΚΕ δυνάμεων τουλάχιστον στην Αθήνα να είναι εξασφαλισμένη γιατί όπως αποδείχθηκε στην Θεσσαλονίκη και τον Πετριά τα πράγματα κρίθηκαν σε πολύ στενά περιθώρια.

Άλλωστε σ' αυτούς τους δύο δήμους το ψευτο-ΚΚΕ τήρησε τη γραμμή του κλεφτοπόλεμου γιατί δεν ήθελε μια μετωπική ρήξη με το ΠΑΣΟΚ, που θα ήταν αναπόφευκτη αν καλούσε ανοιχτά σε κατανήφιση τον Μαναβή, Παπασπύρου.

Ήθελε όμως την πτώση και των Μαναβή και Παπασπύρου, όπως την ήθελε και ο Παπανδρέου για να δημιουργηθούν όλες οι προϋποθέσεις μιας βαθιάς εσωκομματικής κρίσης στο ΠΑΣΟΚ, ώστε ν' ανοίξει ο δρόμος στην «Μεγάλη Αλλαγή».

Τι σημαίνει «Μεγάλη Αλλαγή»; Σημαίνει συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, ψευτο-ΚΚΕ, σημαίνει προηγούμενα κυριαρχία μέσα στο ΠΑΣΟΚ των υποστηρικτών αυτής της συνκυβέρνησης που λέγεται σήμερα «απλή αναλογική» του ψευτο-ΚΚΕ. (που μόνο απλή αναλογική δεν είναι καθώς αποκλείει από τη Βουλή τα κόμματα που παίρνουν λιγότερο από το 3%).

Εκεί βρίσκεται η βάση του φανερά διαφορετικού διαγγέλματος του Παπανδρέου από εκείνο του Ε.Γ. του ΠΑΣΟΚ, το βράδυ της δεξιάς Κυριακής.

Το Ε.Γ. καταφέρθηκε ενάντια στο Φλωράκη και την Ν.Δ., ο Παπανδρέου του έτεινε χέρι φιλίας και καταφέρθηκε έμμεσα ενάντια στο ίδιο του το Κόμμα και την κυβέρνηση που όταν αναφέρθηκε στο περίφημο «μήνυμα».

ΑΠΑΝΩΤΑ ΧΤΥΠΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΦΛΩΡΑΚΗ

Η δεύτερη δουλειά του Παπανδρέου μετά από αυτό του το ύπουλο διάγγελμα του, ήταν να υποβάλει αμέσως το κομματικό ζήτημα οξύνοντας στο έπακρο τις αντιθέσεις των φραξιών που θα τον βοηθήσουν να ωρηνεί στα θολά νερά και να καταλαγιάσει τις αντι-ΚΚΕ διαθέσεις στο ΠΑΣΟΚ που για κάποια στιγμή πήραν το πάνω χέρι. Σ' αυτό τον βοήθησε πολύ ο φιλορώσικος τύπος «Εθνός», «Νέα» και βέβαια η «Πρώτη» που κάνουν ότι μπορούσαν ώστε κανένας να μην καταφέρεται ενάντια στον Φλωράκη την επόμενη των εκλογών. Αυτό ήταν και το νόημα της συνάντησης που είχε με τον Φλωράκη την προηγούμενη μέρα από την κρίσιμη συνεδρίαση του Ε.Γ. την Τετάρτη στις 29 του μήνα.

Η τρίτη δουλειά των φιλορώσικων δυνάμεων μέσα και έξω από το ΠΑΣΟΚ που λειτουργούν πια σε θαυμαστή ενότητα ήταν η έναρξη της επίθεσης πάλι την επόμενη των εκλογών στο μεγάλο «ψέτο» που είναι ο στρατός και ο πρόεδρος της δημοκρατίας.

Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟΝ ΠΑΠΠΑ (ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ)

Στο στρατό η επίθεση εκδηλώθηκε στον αρχηγό του ναυτικού Παππά που είναι από ότι φαίνεται ο κύριος αντίπαλος των φιλορώσικων δυνάμεων στο στρατό.

Θυμίζουμε στους αναγνώστες μας ότι ο Παππός επικεφαλής των αρχηγών των τριών όπλων πρόσφατα ήρθε σε σύγκρουση με τον Κουρή για τα γυμνάσια στον Έβρο, ζητώντας την αναβολή τους ώστε τα χρήματα να δοθούν στην Καλαμάτα. Αυτό ήταν ένα πρόσχημα.

Η γνώμη μας είναι ότι πίσω από αυτό κρύβεται μια διαφορετική αντιμετώπιση του τουρκικού παράγοντα σε σχέση με τις σχέσεις με την Βουλγαρία. (Ο Παπανδρέου - Κουρή προωθούν πλήρη συμμαχία με Βουλγαρία).

Ακόμα θυμίζουμε στους αναγνώστες μας ότι ο Παππός είναι αυτός που αποκάλυψε την κατασκοπευτική δράση του Σερπιδίου και των άλλων για λογαριασμό της Ρωσίας και ότι ο Παπανδρέου είναι αυτός που τους κάλυψε πριν γίνει η δική λέγοντας ότι πρόκειται για ασταία ιστορία με αποτέλεσμα να αθωωθούν.

Έτσι λοιπόν ξαφνικά ο ναύσταθμος γέμισε με μερικά χαρτοπανώιπα ζωοματικών που τα έβαζαν ανοιχτά με τον Παππά. Έτσι στα μουλωχτά, δίχως καμιά κλιμάκωση, καμιά μαζικότητα, καμιά προηγούμενη εξωτερική κίνηση. Και με συγχευμένα αιτήματα που ελάχιστη σχέση έχουν με το απαρόδεχτο καθορισμό της καταπίεσης που αντιμετωπίζουν όλοι οι στρατευμένοι νεολαίοι, όχι μόνο στο ναυτικό, αλλά παντού. Αν είναι για ταξικά αιτήματα στο στρατό, όχι μόνο ο Παππός, αλλά κανείς δεν μένει όρθιος από αυτούς τους αυταρχικούς στρατοκράτες που ανάμεσά τους ο Κουρή είναι από τους χειρότερους.

Αυτές είναι στημένες δουλειές κι αυτό μπορούμε να το συμπεράσουμε και από το ότι σύμφωνα με χθεσινές ειδήσεις στον αστικό τύπο ετοιμάζεται η αποστρατεία του Παππά (με επιβαρυντικό στοιχείο τα χαρτοπανώ) και των άλλων δύο αρχηγών όπλων.

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

Ερχόμαστε τώρα στο άλλο σκέλος της επίθεσης των φιλορώσικων δυνάμεων ενάντια στον Σαρτζετάκη.

Εδώ ο στόχος είναι ακόμα ευκολότερος. Ο παλαιομοδίτικα ορθόδοξος χριστιανός, καθαρειοσυνάδος, μεγαλοειδέτης, και λάτρης της μεγαλοπρέπειας του θεομού προέδρου της δημοκρατίας προσφέρεται για τις πιο σκληρές και ύπουλες επιθέσεις. Τώρα ξεκίνησαν ταυτόχρονα ένα τμήμα της Ν.Δ. και ο πα-

λητάσος του ψευτο-ΚΚΕ ο Χάρυ Κλύν.

Ο Σαρτζετάκης έκανε ότι χειρότερο μπορούσε περνώντας από δική τον παλητάσο και καλώντας τον Παπανδρέου να αποκηρύξει τις μεθοδεύσεις εναντίον του.

Ο Παπανδρέου τον προστάτησε 100% δηλώνοντας αφοσίωση, ενώ ο φιλορώσικος τύπος συνέχισε τις μπηχτές. Είναι φανερό ότι σήμερα μια παραίτηση του Σαρτζετάκη δεν διευκολύνει τα σχέδια του Παπανδρέου για δραστηριές αλλαγές στον κρατικό μηχανισμό, την κυβέρνηση και το κόμμα υποχρεώνοντας τον ουσιαστικά σε υποχωρήσεις στις απαιτήσεις των διαφόρων φραξιών μπροστά στο πολιτειακό και συνταγματικό κενό που θα δημιουργούταν. Δηλαδή σήμερα ο Παπανδρέου χρειάζεται πάνω απ' όλα την υπογραφή του Σαρτζετάκη σ' όλα αυτά το «πίσισμο πόστων» που μεθοδεύει.

Αυτή είναι κατά τη γνώμη μας η αιτία του καθησυχασμού την ίδια στιγμή που δυναμώνουν οι σφυριές για την προτομία της κοινής γνώμης πριν από την οριστική κατεδάφιση του Σαρτζετάκη σε ένα όχι πολύ μακρινό μέλλον.

ΤΟ ΓΕΥΜΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΑΥΤΑΠΟΤΕΣ ΤΗΣ Ν.Δ.

Ο Παπανδρέου έχει την ικανότητα να περιμένει, καταβροχθίζοντας τους εχθρούς του μουσικά -μουσικά. Από αυτό το γεύμα του Παπανδρέου (και του Φλωράκη) η Ν.Δ. και ο πονηρός αρχηγός της δεν έχουν καταλάβει σχεδόν τίποτα. Δεν έχουν καταλάβει δηλαδή ότι τώρα το πρόβλημα για Παπανδρέου - Φλωράκη δεν είναι πώς θα συντρίψουν τα ερείσματα της Ν.Δ. μέσα στον κρατικό μηχανισμό, πώς θα την ξεπετάξουν δηλαδή από το κράτος. Αυτό το έκαναν ανάμεσα στο '81 και στο '85. Τώρα το πρόβλημα είναι πώς θα εξοντώσουν μέσα στο κράτος τα ερείσματα των αντι-ρώσικων δυνάμεων (λίγο - πολύ) του ΠΑΣΟΚ πράγμα που είναι απαραίτητο και για να εμποδίσουν κάθε δυνατότητα επανόδου στην εξουσία των πιο «πατημένων» φιλοδωτικών κομματιών της αστικής τάξης που εκφράζονται από την Ν.Δ.

Να τι γράψαμε στο ίδιο αυτό φύλλο Νο 26 της Ν. Ανατολής.

«Τώρα όλα τα πυρά του Φλωράκη είναι ενάντια στους «δεξιούς» του ΠΑΣΟΚ. Ο Μητσοτάκης πιστώντας ότι το ψευτο-ΚΚΕ έχει εγκαινιάσει γενικά αντι-πασοκικό μέτωπο, το μέτωπο που αυτός έχει πρώτος βάλει σε εφαρμογή, νομίζει ότι βρήκε ένα νέο σύμμαχο. Όλη η Ν.Δ. ανοιχτά ή διακριτικά τεντίζει φιλικό χέρι προς το Φλωράκη που γελεί κάτω από τα μουστάκια του... Είναι ανίκανη να καταλάβει ότι για το ψευτο-ΚΚΕ και τον Παπανδρέου, η πάλη με τους αντι-ΚΚΕ του ΠΑΣΟΚ είναι μια πλεωρία, μια ειδική έκφραση της πάλης τους απέναντι στις αντιρώσικες δυνάμεις μέσα στην αστική τάξη».

ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΑΝΤΙΡΩΣ ΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΠΑΣΟΚ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΘΕΣΗ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΝ

Με λίγα - λόγια με τη συγκρότηση του μετώπου της με το ψευτο-ΚΚΕ, η Ν.Δ. σκάβει βαθύτερα το λάκο της.

Ακριβώς το ίδιο κάνουν και οι αντι-ρώσικες δυνάμεις μέσα στο ΠΑΣΟΚ όταν κατηγορούν το ψευτο-ΚΚΕ ότι τους προδίνει για χάρη της Ν.Δ. Είναι ανίκανες δηλαδή κι αυτές να δουν ότι πίσω από αυτήν την προδοσία δεν είναι η Αμερική, αλλά η Ρωσία, ότι δεν συμβιβάζεται το ψευτοΚΚΕ με την Ν.Δ., αλλά η Ν.Δ. με το ψευτο-ΚΚΕ. Γι' αυτό είναι και ανίκανες να ανοίξουν ένα πραγματικό μέτωπο με το ψευτο-ΚΚΕ. Γι' αυτό και θα νικήσουν. Η δικιά τους αδυναμία έχει μια βαθύτερη αιτία. Είναι αδυναμία στρατηγικής φύσης. Γιατί όλες σχεδόν οι φράξιες του ΠΑΣΟΚ κάτω από την καθοδήγηση του Παπανδρέου έ-

χουν υιοθετήσει στο επίπεδο της διεθνούς πολιτικής την σκέτη αντι-τούρκικη και μονόπλευρη αντιαμερικανική πλατφόρμα, που οδηγεί αντικειμενικά κατ' εθελείαν στην αγκαλιά της Μόσχας.

Αυτό ακριβώς συμβαίνει όταν μια πολιτική δύναμη δεν μπορεί να εντοπίσει την κύρια αντίθεση που καθορίζει τις εξελίξεις.

Μ' αυτόν ακριβώς τον τρόπο μπορεί ο Παπανδρέου να παίζει με τις διάφορες φράξιες του ΠΑΣΟΚ υπερτονώντας τους στόχους του. Ακριβώς γιατί αυτές οι δίχως αρχές φράξιες έχουν συγκροτηθεί σε δευτερευόμενες και επί μέρους αντιθέσεις π.χ. Κομματικοί - κοινοβουλευτικοί - «αριστεροί» - κεντρώοι, κρατιστές - οπαδοί της ελευθέρης οικονομίας κ.λπ. πράγμα που του επιτρέπει να έχει σε όλες τους δικούς του εχθρούς και να παριστάνει το δαιμόνιο.

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

Εμείς πιστεύουμε ότι ο Α. Παπανδρέου και η ρωσόφιλη φράζια του ΠΑΣΟΚ σε συνεργασία με το ψευτο-ΚΚΕ και για λογαριασμό της ρώσικης υπερδύναμης προσημαίνουν πυρετώδεια μια φασιστική εξέλιξη στην Ελλάδα, ακριβώς γιατί δεν μπορούν ποτέ να κυριαρχήσουν τέτοιες δυνάμεις ανοιχτά, πολιτικά στη χώρα μας και να δεχτούν την υποστήριξη του λαού.

Ταυτόχρονα αυτές οι δυνάμεις κινούνται υπόγειο γιατί πρέπει σ' όλα τους τα βήματα, μέχρι το τελικό να καθησυχάζουν την αμερικανική υπερδύναμη αλλά και τις κυβερνήσεις των ευρωπαϊκών χωρών. Αυτός είναι ίσως ο σημαντικότερος λόγος που υποχρεώνει τον Παπανδρέου να στήνει προβοκάτσιες σαν και αυτή των δημοτικών εκλογών. Είναι μόνιμη ταχτική του να εμφανίζει κάθε ρωσόφιλο βήμα του σαν αποτέλεσμα της πίεσης που ασκούν στο «δουτικόφιλο» δήθεν, ΠΑΣΟΚ οι φιλορώσικες πολιτικές δυνάμεις.

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΔΙΧΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟΥ

Αυτή η πολιτική της νέας ρωσόφιλης δεξιάς οδηγεί σε μεγάλες συμφορές το λαό και τη χώρα μας. Πρόκειται εδώ όχι μόνο για τον κίνδυνο του φασισμού που έχει αυτή τη νέα δεξιά σαν πηγή του, αλλά και για τον κίνδυνο του διχασμού και του πολέμου που φέρνει ο ανταγωνισμός αυτών των δυνάμεων με τις δυνάμεις της παλιάς δεξιάς και την αμερικανική υπερδύναμη.

Ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός και οι αμερικανοφιλικές δυνάμεις μέσα στην Ν.Δ. μπορεί να καθησυχάζονται από μια πλευρά, αλλά ταυτόχρονα ανησυχούν και προετοιμάζονται να υπερασπίσουν τα δικά τους συμφέροντα με το δικό τους αδιατάχτο τρόπο από την άλλη. Η αναμέτρηση αυτή, όσο επιδέξια κι αν προχωρήσει ο Παπανδρέου, είναι αναπόφευκτη και θα φέρει το λαό μας ανάμεσα σε δύο πυρά. Είτε στο εσωτερικό επίπεδο είτε στο επίπεδο της εδαφικής ακεραιότητας και ανεξαρτησίας.

Οι αστικές δημοκρατικές δυνάμεις, είτε της παλιάς, είτε της νέας δεξιάς είναι ουσιαστικά ανίκανες να αντισταθούν και τώρα, όπως και στο παρελθόν. Δεν υπάρχει άλλη ελπίδα για το λαό μας και για τη χώρα μας από την ενότητα και οργάνωση του εργαζομένου λαού ενάντια στις υπερδυνάμεις και τα τσιράκια τους, κάτω από την καθοδήγηση μιας πραγματικής κομμουνιστικής πολιτικής οργάνωσης.

Το ολοένα και πιο μεγάλο δυνάμωμά της, η αλματώδης ανάπτυξη του κύρους και της ακτινοβολίας της ΟΑΚΚΕ είναι ένας παράγοντας, που, όσο και να τον υποτιμούμε σήμερα κι αντισταθμίζουμε, μπορεί να σταθερίσει φραγμός στα σχέδια αυτών των μεγάλων δυναστών του λαού μας, αυτών των τυχοδιωκτών στην υπηρέσια της μιας ή της άλλης υπερδύναμης.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ 1

Σε άρθρο της Ελευθεροτυπίας της Τετάρτης διαβάζουμε: «Η οικονομική λιτότητα, στα πλαίσια μιας παγκόσμιας κρίσης είναι συζητήσιμη, αλλά διαμορφώνεται με έγκυρο διάλογο και ισοτιμία προς όλες τις κατευθύνσεις...»

Η λυδία λίθος πάνω στην οποία κρίνονται διακηρύξεις και συνθήματα είναι απαρξένκλιτα η ποιότητα της κομματικής και κρατικής εξουσίας. Ανάλογο είναι το πνεύμα της αρθρογραφίας των Νέων, της Πρώτης και της Αυριανής.

Νάτοι λοιπόν όλοι αυτοί πρόθυμοι πάλι να μας γεμίσουν με κούφια λόγια και αβέβαιες υποσχέσεις. Είναι έτοιμοι να αναβαπτιστούν στην αστήρευτη πηγή της δημαγωγίας της σύγχυσης, της διπλοπρόσωπης ταχτικής. Εκμεταλλεύονται τις δυνατότητες που τους προσφέρει η εξουσία της αστικής τάξης και οι ύπουλες σοσιαλ-φασιστικές θεωρίες τους, και σε λίγο θα εμφανιστούν μπροστά μας, οι ίδιοι, αγνοί σαν «λευκές περιστέρες».

Με περίτεχνο τρόπο θα φορτώσουν τα βάρη της δικιάς τους πολιτικής στις πλάτες μερικών φθαρμένων στελεχών τους, που θα πέσουν σαν όριμα φρούτα. Αυτή την κλασική μέθοδο της στημμένης λεμονόκουπας εφαρμόζει ο Α. Παπανδρέου και η κλίκα του. Για πόσο καιρό όμως ακόμα θα απαρνιέται την πολιτική γραμμή που αυτός ο ίδιος χαραρίζει και που «καίγονται» όσοι την υλοποιούν; Σίγουρα όχι για πολύ. Και τότε δεν θα φτάνει το ήθος και το ύψος για να τον σώσει. Τότε θα καταφύγει στα «μεγάλα μέσα». Κάπως έτσι όμως άρχισε η αντίστροφη μέτρηση και για τον Κουτσούργα και την κλίκα του.

Ε λοιπόν, όχι! Κανείς δεν είναι διατεθειμένος να υπομείνει άλλο την πολιτική της πείνας που, σταθερά, καθημερινά και χωρίς καμιά πιθανότητα αλλαγής — το τόνισε ο Παπαντρέου αυτό — μας εξεθλώνει όλο και περισσότερο.

Δεν μπορούσαμε να γεμίσουμε τις άδειες μας τσέπες με τις κρατικοποιήσεις. Τίποτα το καλό για το λαό δεν βγήκε απ' αυτή την υπόθεση.

Η ΑΤΑ έγινε το φρένο στην ανοδο των μεροκαμάτων, και το εμπόδιο για να διεκδικούμε αυξήσεις. Το δικαίωμα της απεργίας χτυπιέται με νόμο. Δεν υπάρχει εργατική διεκδίκηση σε οποιονδήποτε χώρο δουλειάς που να μην χτυπήθηκε από τα ΜΑΤ και την αστυνομία.

Οι αυξήσεις απαγορεύονται με νόμο, που ούτε ο εργοδότης δεν μπορεί να παραβιάσει, αφού τιμωρείται με μεγάλο πρόστιμο.

Έτσι το ιδιωτικό κεφάλαιο πλουτίζει, το κράτος θησαυρίζει προπαντός από την άγρια φορολογία στους μισθούς. Τώρα και η πιο μικρή οικογένεια, δεν μπορεί να ζήσει μόνο με ένα μισθό.

Η φτώχεια φέρνει την ανεργία. Και όταν ο άνεργος χτυπιέται την πόρτα του κράτους, θα βρει μπροστά του τον εξευτελισμό του -χαρτιού της κλαδικής-. Αλλά και για το παρόν και το μέλλον τα πράγματα δεν είναι καλά. Ο Α. Παπαντρέου ξεκαθάρισε ότι η κατάσταση θα χειροτερέψει στις επόμενες χρονιές.

Δεν είναι αυτό το πράγμα ο σοσιαλισμός. Δεν μπορεί η εργατική τάξη και ο εργαζόμενος λαός, να υποφέρουν και αυτοί να θέλουν να λέγονται σοσιαλιστές που το μόνο που τους λείπει για να ολοκληρωθούν είναι η αλλαγή ύψους και ήθους. Δεν έχουν κανένα δικαίωμα αυτοί να διαλέγουν για το λαό την πείνα και για το μεγάλο κεφάλαιο τα κέρδη. Ο λαός αυτό το μήνυμα τους έστειλε στις εκλογές. Αυτοί άλλα πήραν.

Δεν είναι όμως μόνο αυτοί που κοροιδεύουν το λαό σήμερα. Έχουν σταθερούς υποστηρικτές δίπλα τους, τους μεγαλύτερους προδότες της εργατικής τάξης και του μαρξισμού, το ψευτο-ΚΚΕ. Όσο και αν επιφανειακά φαίνονται να τσακωνόναται, στην πραγματικότητα συμμαχούν όλο και πιο πολύ. Και μάλιστα το ψευτο-ΚΚΕ χρόνια τώρα έχει αναδειχτεί στο μεγαλύτερο απεργασπάζη και υπονομευτή του λαϊκού κινήματος.

Από τη μεταπολίτευση κι έπειτα το κόμμα του Φλωράκη όχι μόνο δεν υποστήριξε καμιά εργατική και κοινωνική διεκδίκηση, αλλά ήταν πάντα πρώτος στα σπασίματα απεργιών (π.χ. ΠΙΤΣΟΣ) ήταν ενάντια στη δημιουργία σωματείων, έστειλε στα δικαστήρια σωματεία εργοστασιακά (βλ. ΒΕΛΚΑ), σε λαϊκά προβλήματα χτυπούσε πάντα μαζί με τα ΜΑΤ το λαό και τους αγωνιστές του (βλ. Χαβούζο), χτύπαγε απεργιών πείνας.

Στα Πανεπιστήμια έσπαγε αποχές, υποστήριζε φασίστες, διάλυε καταλήψεις, υποστήριζε τους καθηγητές και τις κυβερνήσεις της Ν. Δ., έδινε τη βοήθεια του στην καταπίεση του Πανεπιστημιακού ύψους.

Δεν υπάρχει τίποτα πιο αντιδραστικό απ' αυτό το κόμμα. Αυτό είναι κι ο μεγαλύτερος εχθρός για την εργατική τάξη και το λαϊκό κίνημα.

Γι' αυτό και σήμερα, συνενερί στη μέχρι τα τώρα πορεία τους και επειδή έτσι συμφέρει τη Ρωσία κάνουν κινητοποιήσεις τόσο μικρής κλίμακας, που μόνο την απογοήτευση σπέρνουν στο λαό. Διοργανώνουν μονοήμερες απεργίες ή ολιγοήμερες στάσεις εργασίας χωρίς κανένα ουσιαστικό περιεχόμενο, χωρίς να ζητάνε αυξήσεις.

Αυξήσεις δεν ζητάνε όχι μόνο από την κυβέρνηση, αλλά ούτε από τα μονοπώλια, που τόσο κόπονται ότι είναι το κυρίαρχο τμήμα της αστικής τάξης.

Η αντίθεσή τους με την κυβέρνηση είναι η «δεξιά πολιτική» της κι όχι ολόκληρη η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ούτε κι ο Α. Παπαντρέου.

Ο λαός κι η εργατική τάξη πεινάνε και αυτοί παζαρεύουν με τον Παπαντρέου την απλή αναλογική. Δείχνουν έτσι ξεκαθάρια ότι το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι το πώς θα αυξήσουν την εκλογική τους δύναμη και πώς θα κερδίσουν θέσεις στον κρατικό μηχανισμό. Στον ιδιωτικό τομέα βρίσκονται συνήθως με τη μεριά της εργοδοσίας, παίρνοντας λύστα στη διοίκηση. Στην ουσία στηρίζουν τη σημερινή κυβέρνηση και στοχεύουν στην αναρρίχηση τους εκεί μέσα. Χτυπούν μόνο εκείνες τις τάσεις μέσα στο ΠΑΣΟΚ που είναι εναντίον τους.

Για την εργατική τάξη και το λαό όμως είναι πραγματικά αδιάφορο ποιά θα είναι το ύψος κι τι ήθος θα έχει η σημερινή πολιτική εξουσία της αστικής τάξης. Αυτό είναι δικό τους πρόβλημα.

Δεν αντέχουμε άλλο! Θέλουμε αυξήσεις για να μπορούμε να ζούμε. Αυξήσεις πραγματικές στα μεροκάματα. Τα δικά μας στομάχια δεν έχουν ατιά.

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΤΗ
«ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ»
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε.**

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

ΧΙΤΛΕΡΙΚΟΣ ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΜΕ ΚΟΚΚΙΝΕΣ ΣΗΜΑΙΕΣ

Αφγανοί αντάρτες

Αυτές τις μέρες έγινε πολύς ντόρος απ' την Ρώσικη προπαγάνδα, για την αποχώρηση μέρους των στρατευμάτων της ΕΣΣΔ απ' το Αφγανιστάν. Δεν είναι τυχαία η χρονική στιγμή. Έρχεται μετά το Ρέουκιανό και σαν μέρος του πακέτου των σοβιετικών προτάσεων για την «Ειρήνη».

Με αφορμή αυτό το γεγονός κρίνουμε σκόπιμο να κάνουμε μια συνολικότερη αναφορά στο Αφγανιστάν.

ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ

Όπως μας πληροφορεί και η ΠΡΑΒΔΑ (στα Ελληνικά) αποχώρησαν τρία αντιαεροπορικά συντάγματα και ένα σύνταγμα μηχανοκίνητων πυροβολητών. Έτσι μειώθηκε ο αριθμός των σοβιετικών στρατευμάτων κατά 5 - 6 χιλιάδες άνδρες. Είναι όμως σαφές ότι παραμένουν πάνω από 115 χιλιάδες άνδρες. Όμως τα στρατεύματα που αποχώρησαν ήταν άχρηστα, γιατί τα αντιαεροπορικά δεν είχαν να αντιμετωπίσουν επιθέσεις αεροπλάνων μιας και οι αντάρτες δεν διαθέτουν, από αυτά, αλλά και γιατί τα συγκεκριμένα πυροβόλα δεν είναι εύρηστα στα αφγανικά εδάφη. Έτσι λοιπόν οι Ρώσοι έκαναν μια κίνηση για τα μάτια, με μοναδικό σκοπό να εξηλατήσουν τους λαούς και τις κυβερνήσεις για τα δήθεν φιλειρηνικά τους αίσθημα.

Όμως ενώ η κατάσταση στο Αφγανιστάν είναι τραγική το μόνο που είχαν να πουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης στην Ελλάδα που ελέγχονται από την Νέα Δεξιά (Πασοκ - ΚΚΕ), ήταν για τα τραγούδια των ρώσων φαντάρων που αποχωρούσαν. Εδώ όμως και λίγα χρόνια δεν μας πληροφορούν για τα εγκλήματα των Ρώσων στον Αφγανικό λαό, που είναι χειρότερα και απ' αυτά των Αμερικάνων στο Βιετνάμ. Έχουμε στα χέρια μας την ΕΚΘΕΣΗ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ξεσκεπάζει τα απερίγραπτα δεινά του Αφγανικού λαού.

Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

Το κείμενο αυτό δημοσιεύθηκε στον «Οικονομικό Ταχυδρόμο» στις 7.9.86 και περιέχει αποσπάσματα απ' την έκθεση που συντάχθηκε με εισήγητή τον Πότεργκ, ευρωβουλευτή.

Συγκεκριμένα μέσα στο χρονικό διάστημα που βρίσκονται οι Ρώσοι στο Αφγανιστάν, δηλαδή από τα τέλη Δεκεμβρίου του 79 έχουν σκοτω-

θεί 1,5 εκατομμύριο Αφγανοί και έχουν τραυματιστεί 1,2 εκατομμύρια! Πάνω από 5 εκατομμύρια ζουν πρόσφυγες στο Πακιστάν και στο Ιράν!

Για να οικοδομήσουν τον «σοσιαλισμό» οι Ρώσοι στο Αφγανιστάν χρειάστηκαν: Ένα στρατιωτικό επιτελείο, τρεις μηχανοκίνητες μεραρχίες πυροβολικού, μια αερομεταφερόμενη ταξιαρχία, μια αερομεταφερόμενη μεραρχία, δύο αερομεταφερόμενα συντάγματα έξι ανεξάρτητα μηχανοκίνητα τάγματα πυροβολαρχιών και στρατεύματα Σρετναζ ειδικά για την αντίσταση του λαού, 9.500 αεροπόρους, 5.000 στρατιωτικούς συμβούλους και 6.000 άνδρες μηχανικού.

Είναι χαρακτηριστικό όπως αναφέρει η έκθεση ότι από την ανάληψη της εξουσίας από τον Γκορμπατσόφ η μαχητική δραστηριότητα των Ρώσων ενισχύθηκε.

Αρα σήμερα δεν μπορούμε να μιλάμε για φιλειρηνική πολιτική του Γκορμπατσόφ. Για το μόνο που μπορούμε να πούμε είναι η **ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΑΦΓΑΝΩΝ** συνεχίζεται.

Πρέπει όμως να ξεσκεπάσουμε αυτή την γενοκτονία και να δούμε πως ξεκίνησε, ποιά ήταν τα πραγματικά κίνητρα των σοβιετικών; Γιατί σήμερα μετά από έξι χρόνια δεν μπορούν να ελέγξουν το Αφγανιστάν;

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Το Αφγανιστάν είναι ένα ανεξάρτητο κράτος με 16 εκατομμύρια πληθυσμό που συνορεύει Νότια και Ανατολικά με το ΠΑΚΙΣΤΑΝ, Δυτικά με το Ιράν και Βόρεια με την Ρωσία και στα Βόρειοανατολικά έχει μικρά σύνορα με Ινδία και Κίνα.

Το έδαφός του είναι βασικά ορεινό και η οικονομία του ήταν βασικά γεωργική και κτηνοτροφική. Κυριαρχούσαν φεουδαρχικές σχέσεις παραγωγής και υπήρχαν νομάδες. Υπήρχε καθυστέρηση φτώχεια και αναλφαιτισμός.

Από το 1933 μέχρι το 1973 κυβερνάει τη χώρα ο Ζαμίρ Σαχ που ανατράπηκε το 1973 από τον πρίγκηπα Μοχάμαντ Νταούντ. Ο Νταούντ ακολουθεί μια ανοιχτά φιλοσοβιετική πολιτική και μια στυγνή αντιλαϊκή πολιτική στο εσωτερικό. Είναι χαρακτηριστικό όπως θα δούμε παρακάτω, ότι οι αξιωματικοί του Αφγανικού στρατού έχουν εκπαιδευτεί στη Ρωσία.

Όμως οι Ρώσοι δεν αρκούνται σ' αυτό. Θέλουν να βάλουν το Αφγανιστάν κάτω από την μπότα τους, θέλουν να κατέβουν πιο χαμηλά να βγουν σιγά - σιγά στον ινδικό ωκεανό. Αυτό είναι ο λόγος που ανατρέπουν τον Νταούντ και τα χει-

ρουργήματά τους για φιλοΑμερικανικό Αφγανιστάν είναι χοντροκομμένοι μύθοι. Πρώτα - πρώτα γιατί το Αφγανιστάν δεν υπήρχαν, ούτε βάσεις των Αμερικάνων, ούτε φιλοαμερικανική κυβέρνηση. Δεύτερο γιατί ουδέποτε το Αφγανιστάν είχε εμπλακεί σε δυτική συνωμοσία ενάντια στη Σοβιετική Ένωση και όταν αυτή ήταν σοσιαλιστική. Είναι χαρακτηριστικό ότι πρώτη περίοδος της βασιλείας του Ζαμίρ Σαχ υπήρχαν καλές σχέσεις με την σοσιαλιστική Σοβιετική Ένωση και οι σοσιαλ-ιμπεριαλιστές στην συνέχεια είχαν κάνει μεγάλες επενδύσεις είχαν φτιάξει έργα και εργοστάσια όπως αναφέρει συγκεκριμένα στο βιβλίο του ο Γ. Δελαστρίκ, στέλεχος του ΚΕΚΕ και βασικός αρθρογράφος του «Ριζοσπάστη».

Το βιβλίο αυτό με τίτλο «Αφγανιστάν επανάσταση και αντεπανάσταση» κυκλοφόρησε πέρσι. Αυτό το βιβλίο αποτελεί την δεύτερη μαρτυρία και θα το χρησιμοποιήσουμε, γιατί παρ' όλο που γράφτηκε για να υποστηρίξει την Ρώσικη πολιτική και τη σημερινή κατάσταση στο Αφγανιστάν, εντούτοις ο άνθρωπος της Μόσχας μας προσφέρει μεγάλο μαργαριτάρι.

ΠΩΣ ΕΓΙΝΕ ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ;

Η προετοιμασία του φασιστικού Ρώσικου πραξικοπήματος έγινε από καιρό, όπως μας πληροφορεί ο Δελαστρίκ (σελίδα 36).

«Στα μέσα της δεκαετίας του 1970», η ηγεσία του Λαϊκού Δημοκρατικού Κόμματος παίρνει μια απόφαση καθοριστικής, όπως αποδείχτηκε, σημασίας.

Αποφασίζει να προσπαθήσει να μετατρέψει το στρατό σε βασικό όργανο ανατροπής του καθεστώτος, ώστε να ανοίξει το δρόμο προς την επανάσταση, με την πραγματοποίηση προοδευτικών αλλαγών σε όλους τους τομείς της κοινωνικο-οικονομικής ζωής προς όφελος των λαϊκών μαζών, με την υποστήριξη και την ενεργή συμμετοχή τους. Αλλαγών τέτοιας έκτασης και βάθους που θα υλοποιούσαν στην πράξη την αφαίρεση της εξουσίας από τη φεουδαρχία και στους άλλους τομείς, αφού η πολιτική εξουσία της θα είχε ήδη αφαιρεθεί.

Βέβαια οι Ρωσόδοξοι φασίστες του Α. Δ. Κ. εκμεταλλεύθηκαν μια συγκεκριμένη ιδιομορφία: «Τις παραδοσιακές πολύχρονες σχέσεις με τη Σοβιετική Ένωση και στο στρατιωτικό τομέα, καθώς και το γεγονός ότι ένα μέρος των αξιωματικών είχε αποκτήσει τη στρατιωτική του μόρφωση στην ΕΣΣΔ». Δηλαδή ομάδα και καθαρά οι Ρώσοι, όταν «βοηθούσαν» στην στρατιωτι-

κή μόρφωση τους Αφγανούς αξιωματικούς στην ουσία τους μετέτρεπαν σε πράχτορες της Μόσχας, για να οικοδομήσουν τις βάσεις της αιρικής κοινωνίας του Αφγανιστάν.

Έτσι λοιπόν τον Απρίλη του 78 έκαναν το πραξικόπημα. ή αλλιώς την «επανάσταση» όπως την χαρακτηρίζουν με τον ακόλουθο τρόπο (σελίδα 17):

«Στις 11:30, τα τανκς κιλάγε στους δρόμους της Καμπούλ και πιάδουν όλα τα στρατηγικά σημεία της. Την ίδια ώρα, εμφανίζονται στον ουρανό της Καμπούλ και τα πρώτα αεροπλάνα, πετώντας πολύ χαμηλά πάνω από τις στέγες των σπιτιών, σε ένδειξη συμπαραστάσης στην κίνηση του στρατού.

Στις 5:30 το απόγευμα, ο στρατός εισβάλλει στις φυλακές και απελευθερώνει τους ηγέτες του Λαϊκού Δημοκρατικού Κόμματος. Η Καμπούλ βρίσκεται ήδη στα χέρια των επαναστατών, εκτός από το προεδρικό μέγαρο - το παλάτι των εμίρηδων, δηλαδή.

Όλοι μαζί πάνε προς τα και. Το παλάτι κυκλώνεται. Ο νεαρός αξιωματικός Ιμωμουντίν μπαίνει στο παλάτι και αναγγέλλει επίσημα στον Νταούντ:

«Η επανάσταση πήρε την εξουσία».

Ο Νταούντ εξοργισμένος βγάζει το περιστόφο του και τον πυροβολεί, πληγώνοντάς τον βαριά. Αρχίζουν πυροβολισμοί και γίνεται έφοδος».

Μήπως έχουν να διαφωνήσουν σε τίποτα ο Παλαδόπουλος και ο Πινουσέ; **ΟΧΙ ΒΕΒΑΙΑ.**

Από την ώρα εκείνη αρχίζουν να αντιστέκονται οι αφγανοί αγωνιστές της δημοκρατίας ανεξάρτητα την ταξική τους θέση. Τον Ρώσικο φασισμό τον πολέμησαν εργάτες αγρότες, μουλάδες και φύλαρχοι. Αυτή την αντίσταση δεν την περίμεναν, ούτε οι Ρώσοι, ούτε οι ηγέτες του Α. Δ. Κ. του Αφγανιστάν. Βέβαια αυτό το καθεστώς άρχισε να συνταράζεται και από μεγάλες εσωτερικές αντιθέσεις, αυτές οφειλόταν στην αντίσταση αλλά και στην ανομοιογένεια των πραξικοπηματιών. Γιατί πρέπει να τονίσουμε ότι το Α. Δ. Κ. ήταν από το 1967 διασπασμένο σε δύο μέρηδες. (Ιδρύθηκε το 1965 και είχε γραμματέα τον Ταράκι).

Η μια μερίδα του Χαλκ. (Ταράκι, Αμίν, κ.λπ.) και η άλλη του Παρτσάμ (Καρμάλ). Αυτές οι δύο τάσεις αν και φιλορώσικες, αντιδραστικές φασιστικές είχαν και διαφορές: Π.χ. το Παρτσάμ ήταν το ανοιχτό πολιτικό πραχτορείο του σοσιαλ-ιμπεριαλισμού ενώ το Χαλκ το φιλορώσικο. Επίσης, όταν πήραν την εξουσία είχαν επιπλέον προστριβές για το ποιά φράζια θα πάρει το πάνω χέρι για να οικειοποιηθεί καλύτερα την «επανάσταση», διάβαζε το πραξικόπημα.

Έτσι ο Ταράκι δολοφονήθηκε από τον Αμίν, ενώ ο Αμίν φαγώθηκε από τον Καρμάλ. Η εισόδος του Μπάμπρακ Καρμάλ στο Αφγανιστάν έγινε ταυτόχρονα με την εισόδου των Ρωσικών στρατευμάτων. Εδώ πρέπει να τονίσουμε ότι ο βασικός λόγος που μπήκαν τα Ρωσικά στρατεύματα ήταν να αναχαιτίσουν τα επελαύνοντα αντάρτικα σώματα που είχαν περικυλώσει την Καμπούλ, αλλά και για να στηρίζουν τον καθαρά Ρώσο «αρμοστή» Καρμάλ.

Συνεχίζεται.

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο
Κώστας Λιακόπουλος
Βαλαωρίτου 1 - Πειραιάς

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΣΥΡΙΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ 4

Ο Βρετανός υπουργός Εξωτερικών Σερ Τζέφρι Χάου είπε ότι υπάρχουν συγκεκριμένες αποδείξεις για ανάμιξη Σύρων επισήμων στην βομβιστική απόπειρα εις βάρος ισραηλινού αεροσκάφους. Συγκεκριμένα είπε ότι ο Χιντάουι. Εμείνε σε δωμάτιο ξενοδοχείου που χρησιμοποιείται αποκλειστικά για τα μέλη των πληρωμάτων της συριακής αεροπορικής εταιρίας τη νύχτα της απόπειρας κοιμήθηκε σε σπίτι μέλους της συριακής διπλωματικής αντιπροσωπείας και το γεγονός ότι ο δρόμος ταξίδευσε με γνωστό συριακό διαβατήριο αλλά με ψευδώνυμο και ότι σε δύο περιπτώσεις το συριακό υπουργείο Εσωτερικών ενδιαφέρθηκε για να του παρασχεθεί βρετανική βίζα. Ένας αστυνομικός κατάλαβε στη δίκη ότι ο Σύρος πρέσβης με τον οποίο συναντήθηκε μετά την απόπειρα ο Χιντάουι εξέφρασε την ικανοποίησή του για την ενέργειά του και του πρόσφερε άσυλο. Ο ίδιος ο Σύρος πρέσβης Χιντάουι σε τηλεοπτική του συνέντευξη παραδέχτηκε ότι συναντήθηκε με το Χιντάουι και δεν μπόρεσε να δικαιολογήσει τις ομιολογίες του ίδιου του Ιορδανού —έστω κι αν στη διάρκεια της δίκης ο ίδιος τις διέψευσε— ότι οι Σύροι του παράσαν βοήθεια και άσυλο μετά την αποτυχία του σχεδίου του.

Την ίδια περίοδο αυτής της αντιδραστικής τρομοκρατικής ενέργειας, η παγκόσμια και η ελληνική κοινή γνώμη συγκλονίστηκε από μια έκρηξη βόμβας σε αεροπλάνο της TWA που έγινε μέσα σε ελληνικό εναέριο χώρο. Αυτές οι ενέργειες ακολούθησαν βομβιστικές επιθέσεις σε «ντισκοτέκ» του Δυτ. Βερολίνου, όπου, εκτός από πολιτες συχνάζονταν και αμερικανικοί στρατιώτες και η έκρηξη βόμβας σε γραφεία μιας αμερικανικής αεροπορικής εταιρίας της Σουηδίας.

Είτανε η ώση αμέσως μετά την βάρβαρη επίθεση του αμερικανικού ιμπεριαλισμού κατά της Λιβύης, στην οποία ο Καντάφι είχε απειλήσει για αντίποινα κατά οτιδήποτε αμερικανικό σ' όλη τη γη. Για αυτή την τελευταία τρομοκρατική ενέργεια είχαμε γράψει στη Ν.Α. για την υπ' αριθμόν ένα ύποπτη, γνωστή τρομοκρατία. Μεί Ελιζ Μανσούρ: «... είναι Λιβανέζα, αλλά ανήκει στο Εθνικό Κοινωνικό Κόμμα Συρίας (που σκοπεύει στον προσηλαρισμό της Κύπρου)... κατοικεί στη Λιβύη και... κινείται μεταξύ Λιβύης και Λιβάνου...» και ότι «Είναι μεγάλο πολιτικό πρόβλημα απ' την παγκόσμια κατακραυγή που δημιουργήσε η αποκάλυψη της και που εκθέτει και αποκαλύπτει το μαύρο πραχτορικό και τρομοκρατικό δυναμικό του Καντάφι και του Άσαντ».

Πράγματι αυτές οι αντιδραστικές τρομοκρατικές ενέργειες και οι χώρες αυτές που τις υποκινούν πρέπει να καταγλυθθούν και να απομονωθούν από την παγκόσμια κοινή γνώμη. Διακρίνονται από την βαρβαρότητα τους (στην απόπειρα ανατίναξης του ισραηλινού αεροπλάνου υπάρχει και το περιστατικό της μνηστής έγκυος) αλλά και σαν κυλοσχεδιασμένα και άριστο οργανωμένα εγκλήματα, προωθούν τη τρομοκρατία με προσανατολισμό αντιαμερικανικό, αντισραϊτικό, δουλεύοντας έτσι και για λογαριασμό της ρώσικης υπερδύναμης.

Η τρομοκρατία αυτή στην περίπτωση των παραπάνω τρομοκρατικών ενεργειών στα αεροπλάνα έχει διπλό σκοπό: να χτυπήσει την άλλη υπερδύναμη, την Αμερική και τους συμμάχους της όπως είναι το Ισραήλ και από την άλλη μια προσπάθεια επίδειξης δύναμης για να τρομοκρατήσει την Ευρώπη.

Σίγουρα αυτές οι ενέργειες πρέπει να αντιμετωπιστούν με μια κοινή καταγγελία και κοινή στάση όλων των χωρών της Ευρώπης, ενωμένη στον τρόπο αντιμετώπισης

τους και στο πρακτικό και στο ευρύτερο πολιτικό επίπεδο.

Αυτό είναι προς το συμφέρον των ευρωπαϊκών λαών και όλων των λαών πεισμένοι ότι οι ίδιοι οι λαοί μπορούν και πρέπει να αντιστέκονται στις προσπάθειες των δύο υπερδυνάμεων να κινούν τη διεθνή τρομοκρατία προσπαθώντας έτσι μια να πλήττει την άλλη με άμεσο ή με έμμεσο τρόπο, χωρίς να λογαριάζουν ζωές εκατοντάδων ανθρώπων. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια εφ' όσον στην προκειμένη περίπτωση πρόκειται για τη Συρία και την φιλορώσικη πολιτική και τρομοκρατία της, η παγκόσμια κατακραυγή πρέπει να στρέφεται εναντίον της και το φιλορώσικο ρόλο που παίζει.

Οι χώρες της ΕΟΚ στην προκειμένη περίπτωση δείξανε όμως μια διασπασμένη και βασικά αδύναμη στάση στην υπόθεση αυτή. Οι περισσότερες αρκέστηκαν σε μια χλωρή δήλωση στην οποία αναφέρεται ότι καταδικάζουν την ενέργεια αυτή και τα κράτη που κινούν την τρομοκρατία χωρίς να προβαίνουν σε μια συγκεκριμένη τοποθέτηση για τη Συρία.

Η στάση όμως αυτή των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων δεν συγκρίνεται με εκείνη της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, η οποία δεν θέλησε να υπογράψει ούτε αυτή τη δήλωση.

Είναι γνωστή η στάση του Παπανδρέου που πάντα έχει ανοήσεις επιδεικτικά την κατοχή ενός τρίτου του Λιβάνου, τις περιοδικές σφαγές των Παλαιστινίων και την ενθάρρυνση και στηρίξη της αντιδραστικής ρωσοκίνητης τρομοκρατίας από τη Συρία. Ακόμα μια φορά ο Παπανδρέου δείχνει πιστός στον άξονα: Δαμασκό - Τρίπολη - Αθήνα και εκφοβάει την φιλορώσικη και σωβινιστική του πολιτική.

Η Ρωσία έχει κατορθώσει μέσα από τη Συρία να κυριαρχήσει ουσιαστικά στο Λίβανο. Έχει δυναώσει την επιρροή της σ' όλες τις χώρες της Μ. Ανατολής, υποχρεώνοντας το αμερικανικό ιμπεριαλισμό και το Ισραήλ σε συνεχές υποχώρησης. Όλα αυτά φιλτραρισμένα από τον επικ' νδονο τοπικό ηγεμονισμό της στρατοκρατικής κλίκας του Άσαντ. Αυτή την πολιτική υποστηρίζει και επικροτεί ο Παπανδρέου.

Η ΣΥΡΙΑΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΟΑΠ

Ένας άλλος σημαντικός στόχος της Συρίας στο Λίβανο είναι η ενθάρρυνση κάθε αντιγερτικής τάσης μέσα στην ΟΑΠ και η εξόντωση του παλαιστινιακού λαού.

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια τοποθετείται και η πρόσφατη δολοφονική ενέργεια που προκάλεσε το θάνατο του παλαιστινίου μέλους του Επαναστατικού Συμβουλίου της «Φατάχ» του Γιασέρ Αραφάτ, στην κατεχόμενη εξόντωσης στελεχών αυτής της οργάνωσης προσπάθητας έτσι να χτυπήσει την σημερινή καθοδήγηση του Αραφάτ.

Τελευταία στο Λίβανο έχουμε την μερική επάνοδο μαχητών της Φατάχ. Το παλαιστινιακό κίνημα αντατάσσεται στα ηγεμονιστικά σχέδια της Συρίας απέναντι στον αραβικό κόσμο. Αποτελεί παράγοντα που μπορεί να φέρει τη νίκη των παλαιστινίων ενάντια στους σιωνιστές του Ισραήλ ανατρέποντας έτσι τα σχέδια του Άσαντ και του σοσιαλ-ιμπεριαλισμού που θέλουν ένα Λίβανο, έστω και διαλυμένο, κάτω από τη διπλή: Ρωσική, (μέσω Συρίας) και αμερικανική (μέσω Ισραήλ) κυριαρχία.

Μόνο καταγγελία των μεγάλων εχθρών του παλαιστινιακού κινήματος Συρίας - Ρωσίας, διπλά στην Αμερική - Ισραήλ από τον Αραφάτ θα μπορούσε να επιφέρει πραγματική ενότητα και συμπαράσταση του αραβικού κόσμου στην παλαιστινιακή επανάσταση.